T.K.M. COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Annual 1998-99

ധ്വനി

Thangal Kunju Musaliar College of Arts & Science

Thangal Kunju Musaliar College of Arts & Science

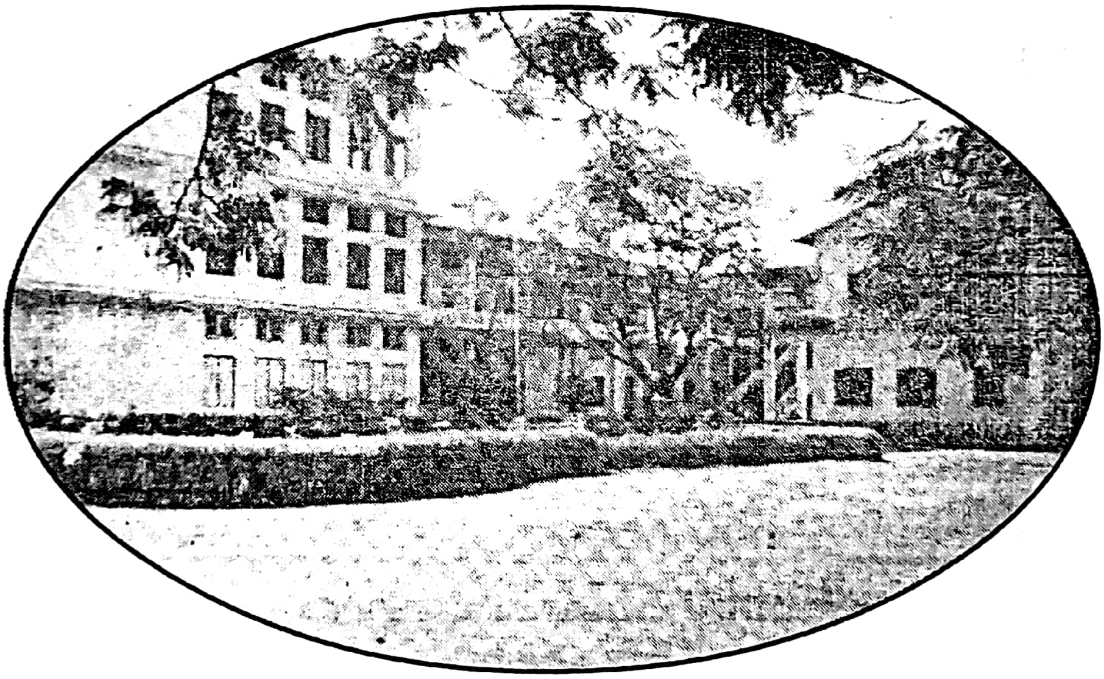

COLLEGE MAGAZINE 1998-1999

സമർപ്പണം

മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക്
അമ്പത് വയസ്സ് തികഞ്ഞിട്ടും
കൽക്കരിഖനികളിലും പടക്കശാലകളിലും
എരിഞ്ഞമരുന്ന ഇന്ത്യൻ ബാല്യങ്ങൾക്ക്.
ഒപ്പം,
ഓരോ ചുവന്ന തെരുവിലും
കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന
കൗമാരസ്വപ്നങ്ങൾക്കും.

- എഡിററർ

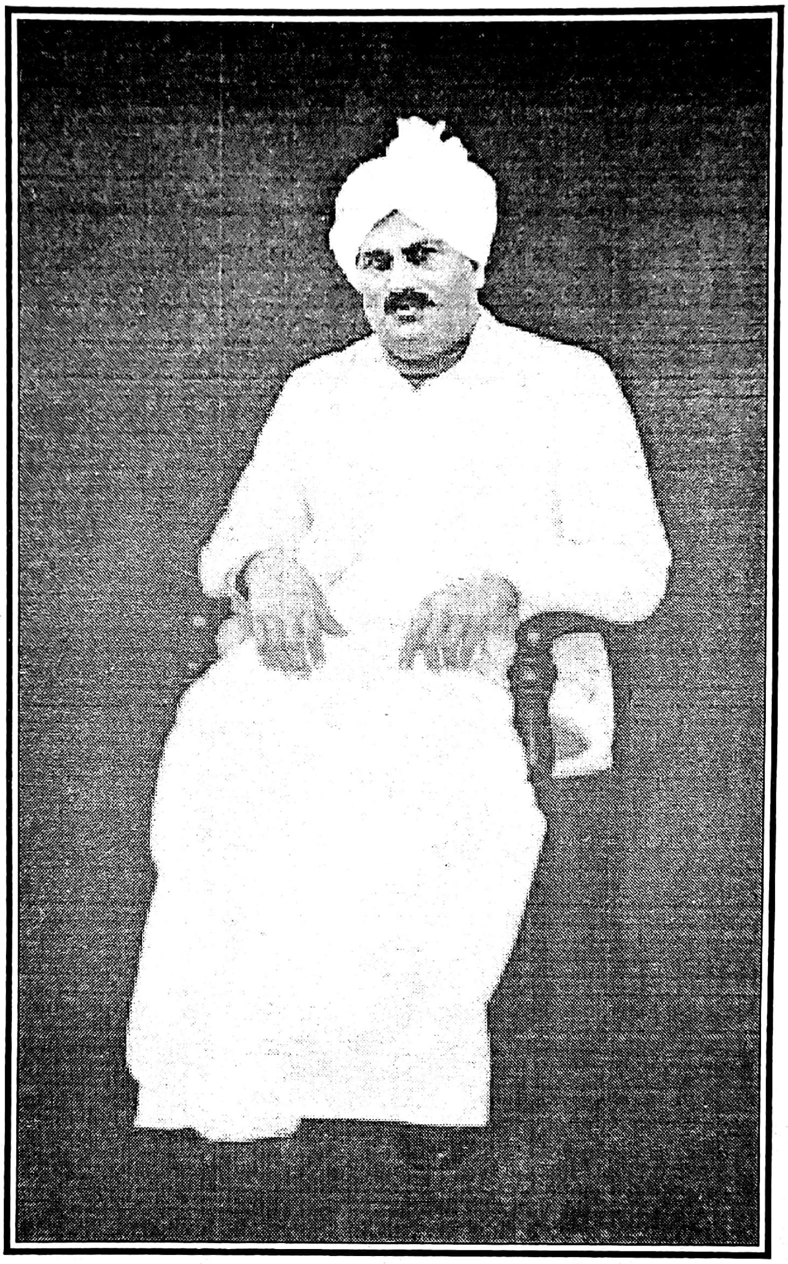

JANAB A. THANGAL KUNJU MUSALIAR
FOUNDER
T.K.M. GROUP OF INSTITUTIONS

JANAB S. H. MUSALIAR

PRESIDENT

T.K.M.COLLEGE TRUST

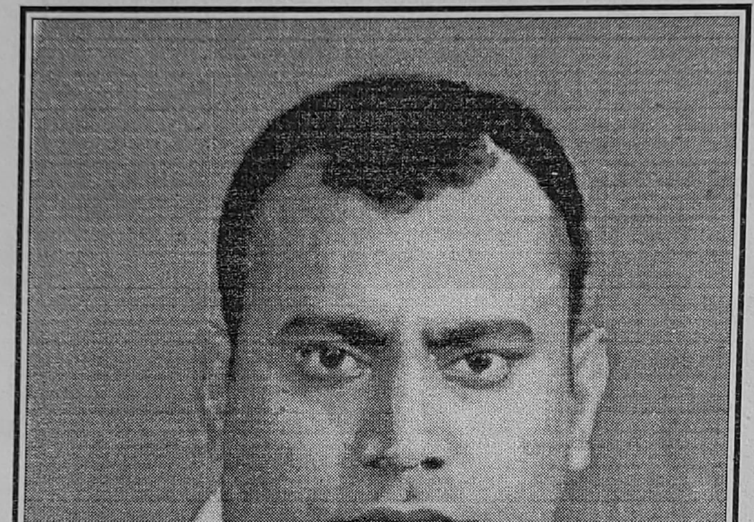

JANAB T. KAMALUDDIN MUSALIAR
SECRETARY
T.K.M.COLLEGE TRUST

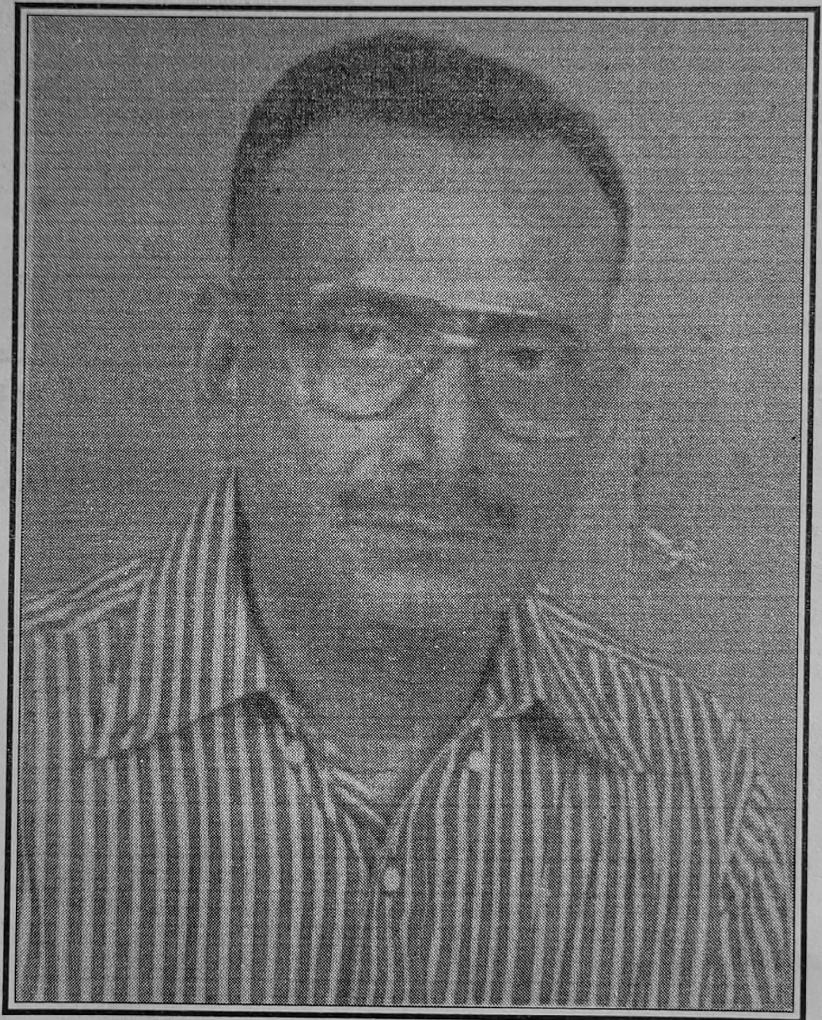

JANAB T. K. JALALUDDIN MUSALIAR

TREASURER

T.K.M.COLLEGE TRUST

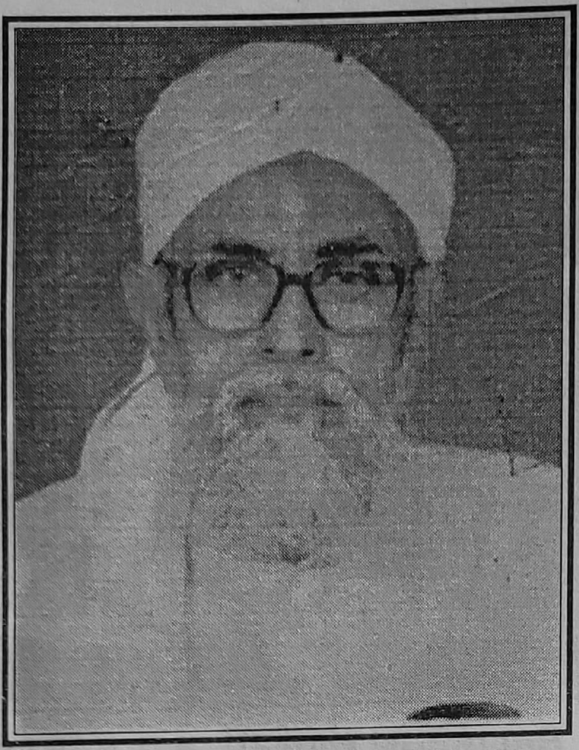

HAJI S. M. THAHA
MEMBER
T.K.M.COLLEGE TRUST

JANAB T. K. ABDUL KARIM MUSALIAR
MEMBER
T.K.M.COLLEGE TRUST

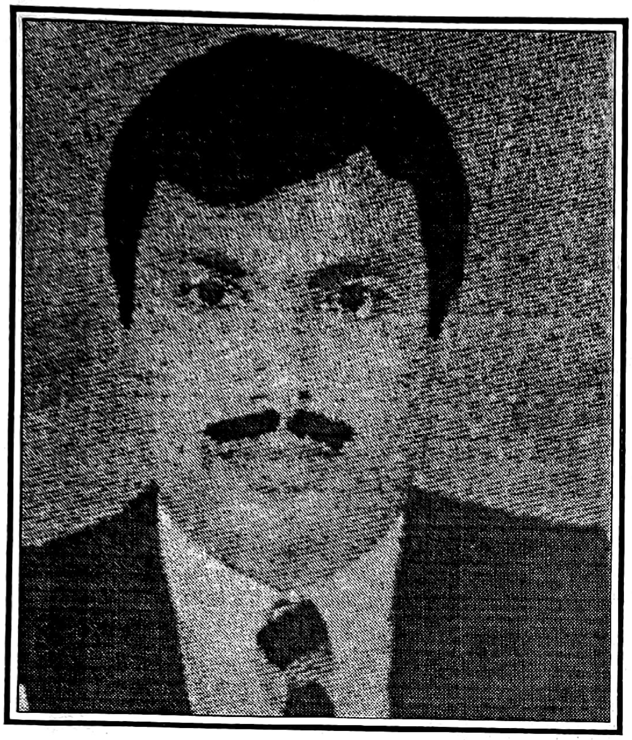

JANAB T. K. USMAN MUSALIAR
MEMBER
T.K.M.COLLEGE TRUST

HAJI P. M. MOHAMMAD
MEMBER
T.K.M.COLLEGE TRUST

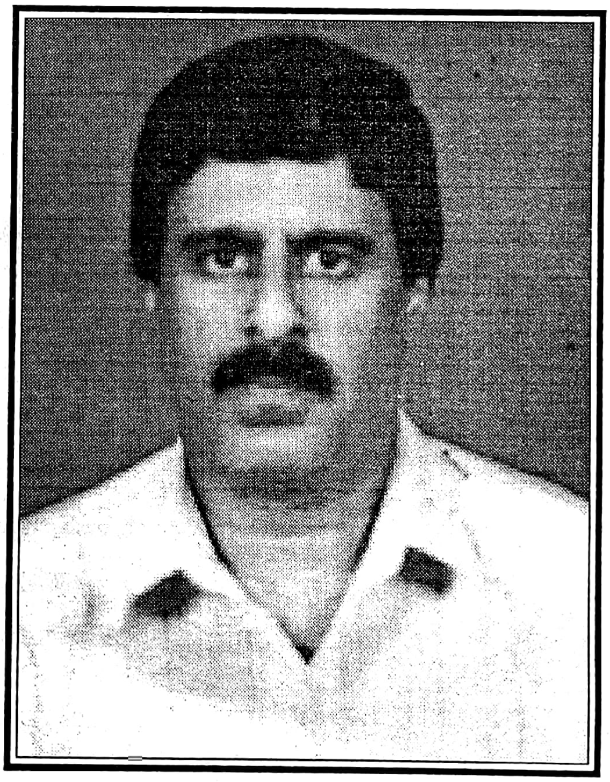

JANAB T. K. JAMALUDDIN MUSALIAR
MEMBER
T.K.M.COLLEGE TRUST

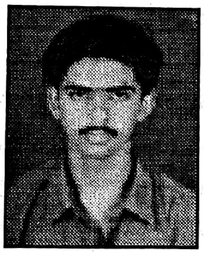

ഈ താള് ഞാൻ ശൂന്യമായിടുന്നു.
കലയെക്കാൾ കലയുടെ കലാപത്തിന്
വിത്ത് പാകി ഇവിടം ഉർവര-
മാക്കുന്ന ഒരു തലമുറയ്ക്ക് വേണ്ടി.

സ്നേഹപൂർവ്വം,

റസ്സൽ ബി. എസ്,
എഡിററർ

JUDGE US NOT HARSHLY.....

Dr. A. RAGHU
Staff Editor

This issue of the college annual brings together, as did the previous issues, the creations of our students in prose and verse, in Malayalam and English, in Hindi and Arabic. We have one small request of you: Judge us not harshly. The following pages carry the contributions of budding authors operating under tremendous restraints. Many of our students come from backward socioeconomic backgrounds. The leaking roof, the dim kerosene lamp, the lack of books are constant features of the reality that envelops them. In the case of the pre-degree students, the shift from school to college must have thrown at least some of them intellectually out of gear. Many of our boys and girls come from distant villages and are forced to spend long hours commuting from home to college and back home everyday. Please bear these matters in mind while leafing through the pages that follow.

If we have been able to achieve anything, it is, first of all, because of the careful guidance and the complete support we have received from the Management and the Principal. To them we are deeply indebted. To the staff and the students of the college we are very much obligated, especially to Smt N. Santhakumari Amma, Shri V.Chandran, Shri A. Nizarudeen and Shri Abdul Majeed and to the office-bearers of the Student Union.

Let me repeat my earlier request: Judge us not harshly......

EDITORIAL BOARD

Prof. K.MUHAMMAD KUNJU
Chief Editor

DR. A. RAGHU
Staff Editor

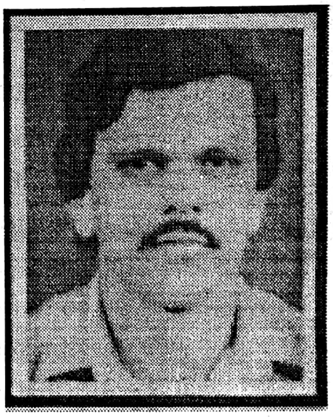

Shri. ABDUL MAJEED
Staff Adviser

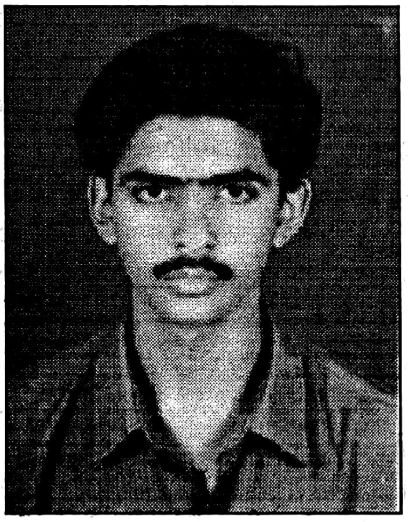

RASSAL B.S.
Student Editor

UNION OFFICE BEARERS

Chairman

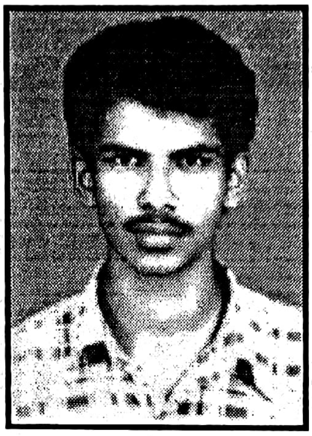

NEROODA J.S.

Vice-Chairman

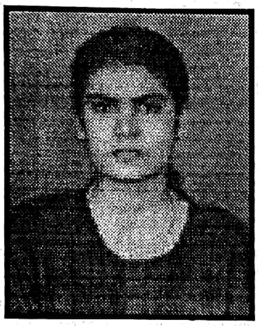

ANUMOL S.

Magazine Editor

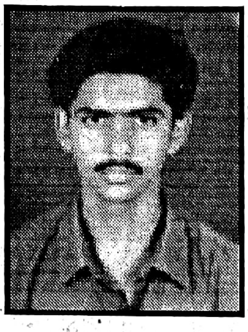

RASSAL B.S.

General Secretary

BICHU N.

University Union Councillors

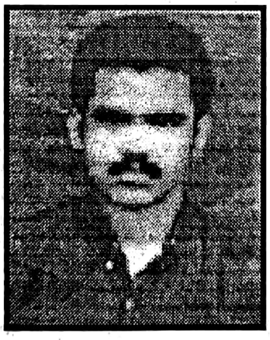

ABDUL SALAM

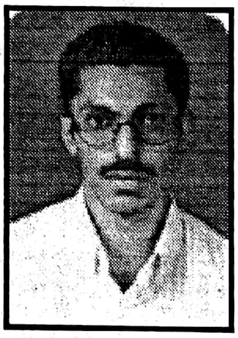

JAIJU B.

Arts Club Secretary

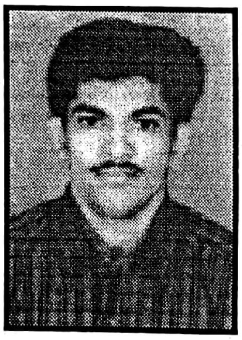

SAFAIR K.

നൊമ്പരം 99

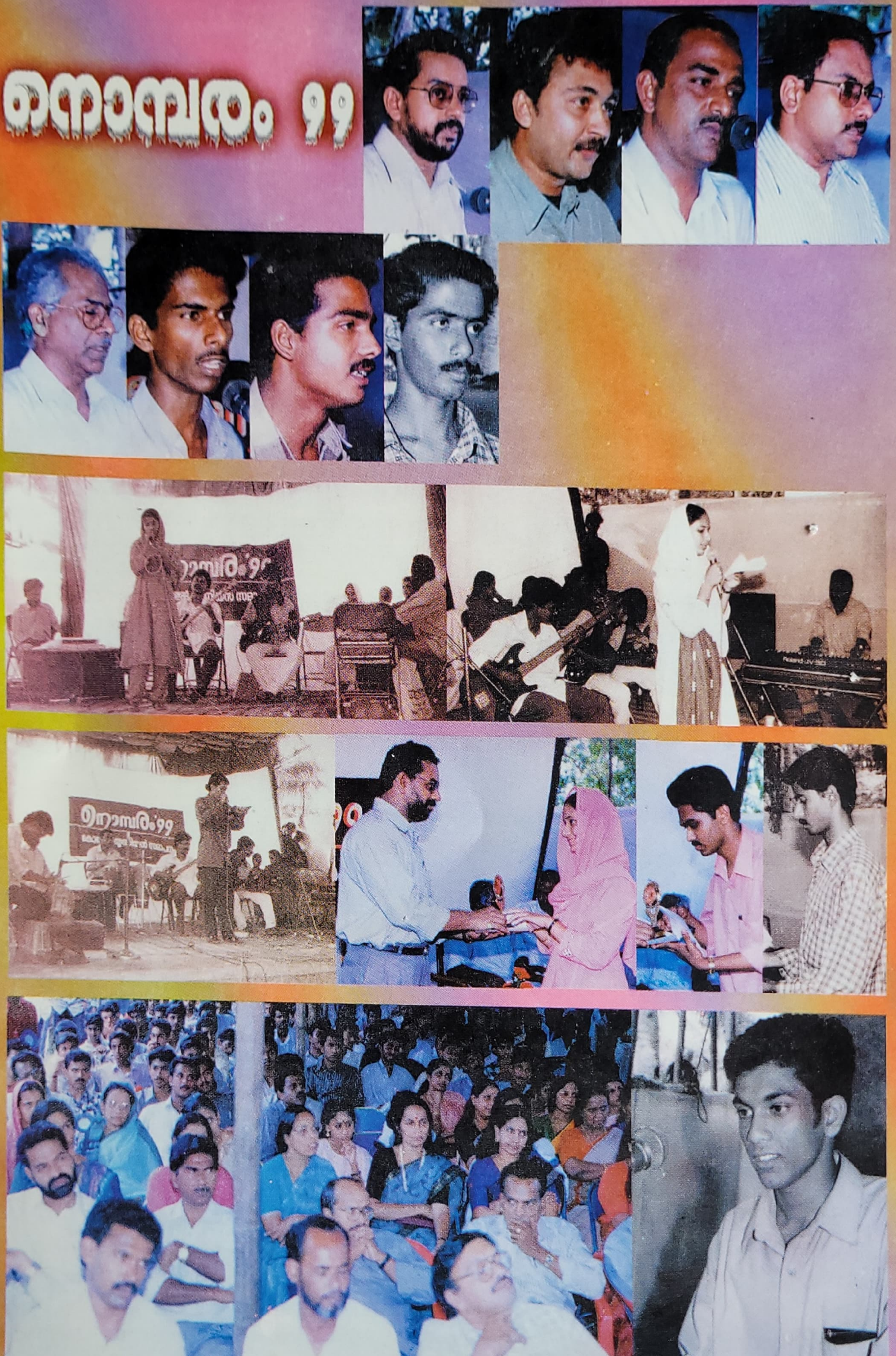

ANNUAL REPORT '98-'99

Dear Student Chairman Shri Nerooda, Distinguished Guests, Respected Parents, Colleagues, Teaching and Non-teaching Staff, Beloved Students, Ladies and Gentleman,

It gives me great pleasure to submit a brief report of the various activities undertaken and the achievements attained by our institution during this academic year. This is the thirty-sixth year of the existence of this great centre of learning founded by the late Janab Thangal Kunju Musaliar, the great industrialist, philanthropist and social worker. May his soul rest in peace.

BIOGRAPHY AND AUDITORIUM

The celebration of the birth centenary of Janab Thangal Kunju Musaliar spilled over from the centenary year1997-1998 into the next year, due to the enthusiasm and the eagerness of his admirers, especially the staff and the students of the T.K.M. group of institutions. The institutions emerged enthused and inspired from the celebrations.

The release of the biography of Janab Thangal Kunju Musaliar and the laying of the foundation stone for the Birth Centenary Auditorium on the premises of T.K.M. College of Arts and Science were two remarkable events of the period under report. The life of Thangal Kunju Musaliar written by Janab Kayamkulam Yoonus was released by Professor M.Salihu, Vice Chancellor of Madurai Kamaraj University at an impressive function on 4th November 1998. The long cherished dream for an auditorium for our college was going to be fulfilled when Honourable Minister Shri. V.P.Ramakrishna Pillai laid its foundation stone at the valedictory function of the Birth Centenary Celebrations on 15 February 1999. We are all thankfully indebted to the Trust President Janab S.H.Musaliar and other members of the Trust for their generous good will towards us.

STUDENT - STRENGTH

There has been an overall improvement in the academic atmosphere of the institution during this year. There is not doubt that this was largely due to the support of the Management and the contribution of the staff and students. The total student strength of the institution is 3164 against 3590 in the previous year. This fall in the number is partly due to the delinking of three pre-degree batches from the college and partly due to our shift of emphasis on quality.

NEW COURSES DURING THE YEAR

During the year we got sanction for starting B.Com Tax Procedure and Practice, a UGC sponsored vocational Degree course. Another newly started course is M.Sc. Physics. It is estimated that the management has to spend well over Rs.3 lakhs for providing books, equipment, computers and Computer rooms for these newly introduced courses.

TEACHING AND NON TEACHING STAFF :

There are 114 members on the Teaching Staff and 71 in the Non-Teaching Section. Eleven Teachers of the college were selected for the M.Phil Course under the faculty improvement Programme of the University Grants Commission. The first batch of the selected teachers will join the course during next academic year.

UGC ASSISTANCE TO THE COLLEGE:

The University Grants Commission has sanctioned our college Rs.10 Lakhs for Building, Books and Equipment under the 9th Plan Fund allocation as under Graduate Assistance. We have already received the first instalment of the sanctioned amount for Books and Equipment. Just half

of the amount sanctioned is for building. We have already submitted a proposal for the construction of a new Library building estimated to cost Rs.28 Lakhs. As per the UGC norms the management has to spend only Rs.5 Lakhs for the library but again they have agreed to spend the rest of the cost to provide us a good library building with all modern amenities. The only P.G. Department of the college to get UGC's P.G. Assistance is the Commerce Department. It gets Rs. 2 Lakhs for books and shelves. In all we get Rs.12 lakhs as under Graduate and P.G.Assistance from the U.G.C. Our application for the construction of a Ladies Hostel for the college is also accepted by the U.G.C. The UGC share for the Hostel will be Rs.15 lakhs. We expect the release of the first instalment soon.

NSS :

The NSS units in the college were extremely active this year under the leadership of Shri.K.G.Mohanan, Shri.H.Hashimudeen and Smt.H.Shemine. Competitions were held and prizes were distributed on P.T.A. Day and Founder's Day.

NCC:

There are three NCC units in the college: Army, Navy and Girls wings. All of them functioned excellently this year. Lt Abdul Munaf attended a Refresher Course at OTS, Kamptee. The only girl cadet from the Kerala and Lakshadeep Directorate Veena S. who successfully completed the Basic Mountaineering Camp held at Manali in Himachal Pradesh is from the Girls Division of the NCC unit of our College. P.O. Cadet Abhilash Rajan of the Naval NCC unit of our college was selected to attend the Republic Day parade held in New Delhi. All the three units were involved in parades firing practice, blood donation and social service.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES:

The students of the college displayed much enthusiasm for co-curricular achievements this year. They participated and won prizes in numerous essay writing, elocution and debating competitions. Among them are the Thoppil Ravi Smaraka Debate and the Sree Narayana Centenary Memorial All Kerala Inter-Collegiate Debate.

RESULTS:

I am delighted to inform you that there has been a general upswing in academic standards in the recent past. The college was able to secure the second rank in the university in the MSc. Chemistry examination, the rank holder being Kumari Soudath and the first rank in the BSc Botany examination, the rank holder being Kumari Shanima Beegom. On the whole the examination results produced by the college were good.

PTA :

The PTA of the college functioned very effectively during this academic year. Twenty students were awarded merit-cum-means scholarships. The secretary of the PTA is Shri.A.A.Kareem.

INSURANCE:

University and college level insurance schemes operate in our college in collaboration with the New India Assurance Company. Numerous students have benefited from these schemes.

PHYSICAL EDUCATION :

The heights reached by the college in Physical Education were remarkable. For example, for the fourth consecutive year, the college team own the Kerala University Ball Badminton Championship. Kumari Seetha won the first place in the Kerala University Intercollegiate cross-country race and was selected to represent the university in the Interuniversity Athletic Meet. Mr.Profin Y. secured the first place in the Kerala State Amateur Wrestling Competition and was selected to represent the state in the National Wrestling Competition.

SCHOLARSHIPS:

The Bini Memorial Scholarship, the Professor A.Hussain Memorial Scholarship, the Professor Yusuf Rawther Retirement Memorial Scholarship, the Professor Mariam Retirement Memorial Scholarship, the Professor Ancil Francis

Retirement Memorial Scholarship and the Professor Abdul Fatah Memorial Scholarship were awarded this year also as in the preceding years. The last of these is funded by the PTA of the college.

THE COOPERATIVE CONSUMER SOCIETY AND THE STAFF COOPERATIVE CREDIT SOCIETY:

The former functions under the secretaryship of Shri.A.Shajahan and the latter under the secretaryship of Shri Jamal Mohammed.

CENTRE FOR WOMEN'S STUDIES:

The centre functions effectively under the leadership of Smt. T.S.Latheefa Beevi. It offers guidance and counselling to the girl students of the college.

RETIREMENTS:

Two members of the teaching staff of the college, Prof. Vasanthalatha and Prof. Mathew retired from the service of the college. Sri. P. Abdul Azeez, Lab Assistant of the zoology department and Sri. A.Rahimathulla Lab Assistant of the Physics department were two members of the Non Teaching Staff who retired during the period. I place on record my appreciation of their dedication to the institution. May the Almighty bless them with a happy retired life.

CONCLUSION:

There can be no better way of concluding my report than by expressing my profound gratitude to the Management, especially to Janab S.H.Musaliar, President and to Janab to T.Kamaluddin Musaliar, Secretary of the T.K.M. College Trust, but for whose support and guidance, we could not have achieved what has been achieved. I would also like to thank the staff and students of the college and the parents of the students for the wholehearted cooperation received from them.

Thank you.

Prof K.Mohammad Kunju, Principal

അറേബ്യൻ ജൂവലേഴ്സിൽ 22 കാരററ്, 916 സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
കൊല്ലം പട്ടണത്തിൽ തന്നെ ആദ്യമായി വിവിധ മാതൃകയിലുള്ള വളകളുടെ വമ്പിച്ച ശേഖരം.
മുംബൈ, കൽക്കത്ത, രാജ്കോട്ട്, ഡൽഹി ഇവിടെ നിന്നുമുള്ള വിവിധതരം ആഭരണങ്ങളും,
അന്തർദേശീയ നിലവാരമുള്ള ഡിസൈനുകളും അറേബ്യൻ ജൂവലേഴ്സിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

അറേബ്യൻ
ജൂവലേഴ്സ

ബീച്ച് റോഡ്, കൊല്ലം-1.

☎ *0474 - 765434, 765482*

M.A. VAHAB *Proprietor*

യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട്

പ്രിയമുള്ളവരെ,

1998 ഒക്ടോബർ മാസം 30-ാം തീയതി കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ മറ്റ് കോളേജുകളോടപ്പം നമ്മുടെ കോളേജിലും വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയനിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നു. ചിന്തകളിലഗ്നി നിറച്ച് സമരപഥങ്ങളിലെ തളരാത്ത പോരാളി, ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ വികാരവും വിചാരവുമായി SFI യുടെ മുദ്രപതാക ടി. കെ. എം കോളേജിന്റെ നെറുകയിൽ ഉയർത്തി കൊണ്ട് ഈ കാമ്പസ്സിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ പ്രബുദ്ധത തെളിയിച്ചു. കോളേജ് യൂണിയൻ ചെയർമാനായി-നെരൂദാ ജെ. എസ് നെയും വൈസ് ചെയർമാനായി അനുമോൻ എസ് നെയും ജനറൽ സെക്രട്ടറി ആയി ബിച്ചുവിനേയും മാഗസ്സിൻ എഡിറ്ററായി റസ്സൽ ബി. എസ് നെയും ആർട്ട്സ് ക്ലബ് സെക്രട്ടറിയായി സഫയർ.കെയേയും യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയൻ കൗൺസിലാറന്മാരായി അബ്ദുൾ സലാമിനെയും ജൈയ്ജു. ബി യേയും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

സോജാ മോൾ, താഹിന എന്നിവർ വനിതാ പ്രതിനിധികളായും നശ്മൽ, ഷഹീർ, സിയാദ്, സഫി, ഷിയാസ് എന്നിവരെ യഥാക്രമം I PDC, II PDC, I DC, II DC, IIIDC പ്രതിനിധികളായും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

നവം: 16 ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണിക്ക് കോളേജ് അങ്കണത്തിൽ നടന്ന ചടങ്ങിൽ യൂണിയൻ ഭാരവാഹികൾ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. Staff Adviser മജീദ് സാർ പ്രതിജ്ഞ ചൊല്ലികൊടുത്തു. പ്രിൻസിപ്പാൾ ശ്രീ. മുഹമ്മദ്കുഞ്ഞ് സാർ സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

കേരള സർവ്വകലാശാല യൂണിയൻ നിർമ്മിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചലച്ചിത്ര സംരംഭമായ 'പ്രണയകാലത്തിന്റെ' പ്രദർശനം നവം: 18 ന് നമ്മുടെ കോളേജിൽ നടന്നു.

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനം-കനവ് 98

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടന പരിപാടികൾ 1998 ഡിസംബർ 9, 10, 11 തീയതികളിൽ നടന്നു.

1998 ഡിസംബർ 9 ബുധനാഴ്ച പ്രഫ: നൈനാൻ കോശി യൂണിയന്റെ ഔപചാരികമായ ഉദ്ഘാടന കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. സിനിമാതാരം ശ്രീ. ഹരികുമാർ കലാസമതിയുടെ ഉദ്ഘാടനവും നിർവ്വഹിച്ചു. ചലച്ചിത്ര ഗാനരചയിതാവ് ശ്രീ. ബിച്ചു തിരുമല മുഖ്യാഥിതിയായിരുന്നു. ട്രസ്റ്റ് ചെയർമാന് ശ്രീ. ഷഹാൽ ഹസ്സൻ മുസ്സലിയാർ റാങ്ക് ജേതാവ് ഷാനിമാ ബീഗത്തിനെ അനുമോദിച്ചു. ആശംസകൾ നേരാനായി ആകാശവാണി പ്രോഗ്രാം എക്സീക്യൂട്ടീവ് ശ്രീ. ശ്രീകുമാർ, അസിസ്റ്റന്റ് ജില്ലാ എഡിറ്റർ (പി.ആർ.ഓ.) ശ്രീ. നാസർ എന്നിവരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനത്തിന് ശേഷം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കലാമത്സരങ്ങൾ നടന്നു.

ചേർത്തലയിൽ നടന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയൻ യൂത്ത് ഫെസ്റ്റിവലിൽ നമ്മുടെ കോളേജിൽ നിന്നു 30 ൽ പരം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിവിധ മത്സരങ്ങളിൽ മാറ്റുരച്ചു.

യൂണിയൻ സമാപനം-നൊമ്പരം '99

മാർച്ച് 11 - 12 തീയതികളിൽ കോളേജ് യൂണിയൻ സമാപനം 'നൊമ്പരം' അരങ്ങേറി.

കൊല്ലം R.D.O. ശ്രീ. കെ. വി. മോഹൻ കുമാർ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ സിനിമാതാരം ശ്രീ. റിയാസ് മുഖ്യാഥിതിയായിരുന്നു. കലാകായിക മത്സര വിജയികൾക്ക് ആർ. ഡി. ഒ ശ്രീ. കെ. വി മോഹൻകുമാർ സമ്മാനദാനം നിർവ്വഹിച്ചു.

മാർച്ച് 12 ന് ഉച്ചയ്ക്ക് 2 ന് കോളേജ് യൂണിയൻ മ്യൂസിക് ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നമ്മുടെ കാമ്പസ്സിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗാനമേള അവതരിപ്പിച്ചു. ഇത് യൂണിയന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച നേട്ടങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സമയ പരിമിതി മൂലവും സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് മൂലവും കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്ര ഭംഗിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ കാമ്പസിനെ ചലിപ്പിക്കാൻ യൂണിയന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിരന്തര സമരങ്ങളിലൂടെയാണെങ്കിലും കോളേജു ആഡിറ്റോറിയം നിർമ്മാണത്തിന് തുടക്കമിടാൻ ഈ യൂണിയൻ കാലയളവിൽ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് അഭിമാനദായകമാണ്. ഞങ്ങളുടെ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന ഈ ജില്ലയിലെ പുരോഗമന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം, പ്രിൻസിപ്പൽ, സ്റ്റാഫ് അഡ്വൈസർ എന്നിവർക്കും, സർവ്വോപരി ഈ കാമ്പസിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അദ്ധ്യാപക അനദ്ധ്യാപകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി കൊണ്ട്,

യൂണിയൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി

ബിച്ചു. എൻ

The tempest is here

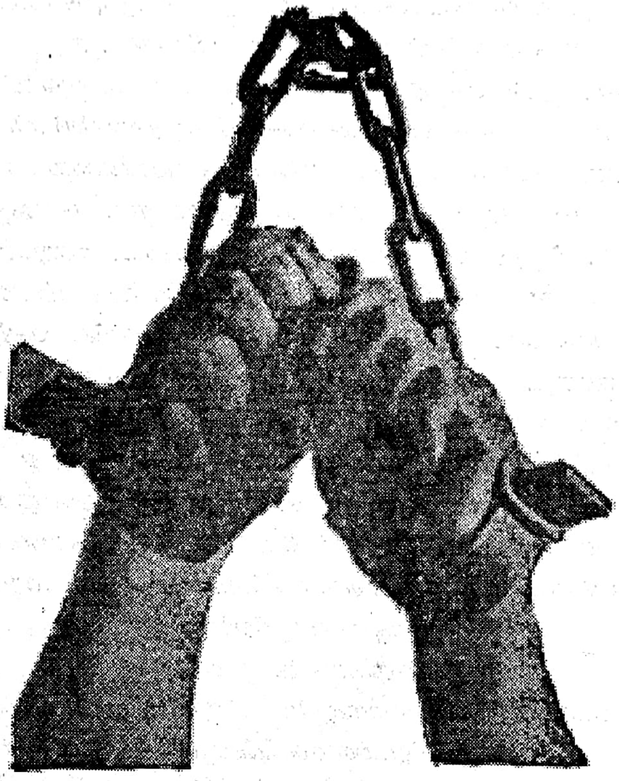

HUMAN RIGHTS :

The tempest is here
We must keep these candles alight

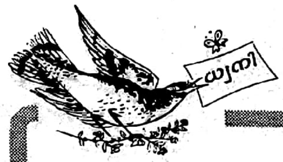

ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ
മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിന് അമ്പത് വയസ്സ്.
ബൂർഷ്വാ ആശയമായി വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ
ഉപരിവർഗ്ഗത്തിനിടയ്ക്ക് രൂപം കൊണ്ട ഈ ആശയം ക്രമേണ
വളർന്ന് പന്തലിച്ചു, ലോകമാസകലമുള്ള മനുഷ്യരുടെ വിമോചന
സ്വപ്നത്തിന്റെ ആശയമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.
അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്ന എക്കാലത്തെയും മനുഷ്യർക്ക്
മാനവികതയുടെ പുത്തൻപാഠങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന്
വർത്തമാനത്തിലേക്കും ഭാവിയിലേക്കും ചേക്കേറാൻ മാനവ
സംസ്കൃതി പടുത്തുയർത്തിയ അമൂല്യമായ സങ്കല്പങ്ങളുടെ
വിത്ത് ഇവയൊക്കെയാണ് മനുഷ്യാവകാശം. നമ്മുടെ
സമൂഹത്തിലെ ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും സജീവമായ പ്രശ്നമാണ്
ദളിത് വിമോചനം, സ്ത്രീ വിമോചനം, പാരസ്ഥിതിക രാഷ്ട്രീയം,
അണ്വായുധ നിരോധനം, യുദ്ധവിരാമം, ഭീകരവിരുദ്ധസമരം,
ആദിവാസി ക്ഷേമത്തിനായുള്ള സമരങ്ങൾ, പോലീസ്
മർദ്ദനത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ പട്ടാള
ഭരണത്തിനെതിരേയുള്ള സമരങ്ങൾ അങ്ങനെ എല്ലാം ഇതിന്റെ
പരിധിയിൽപെടുന്നു. കാൾ മാർക്സ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു
'സൂര്യന് കീഴിലുള്ള ഒന്നും മാർക്സിസത്തിന് അന്യമാവുന്നില്ല
എന്ന്. അതുപോലെ ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നും.
മാനവികതയ്ക്കും അന്യമാവുന്നില്ല.
സജീവമല്ലാത്ത എന്റെ കാമ്പസ്സിൽ, നിർജ്ജീവമായ ക്ലാസ്സുകൾ,
ഒന്നിലും തൽപര്യമില്ലാത്ത സതീർത്ഥ്യർ – ഇതിൽ നിന്നു
തുടങ്ങിയ അന്വേഷണം ഇങ്ങനെ ഒരു ഉദ്യമത്തിന് ഞങ്ങളെ
പ്രേരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അടിച്ചമർത്തൽ തുടങ്ങുന്നത്
കാമ്പസ്സുകളിൽ നിന്നാണ്. റാഗിംഗ് ആയും,
ഗാംഗ് ഗുണ്ടായിസമായും, എതിരാളികളുടെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം
നിഷേധിക്കലായും ഇത് നമ്മിൽ നിന്ന് തന്നെ തുടങ്ങുന്നു.

പ്രതികരണങ്ങൾ, ആശയസംവാദങ്ങൾ, മുറുമുറുക്കലുകൾ,
പത്രവാർത്തകൾ, നമ്മൾ ....

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ:
കൊടുങ്കാററിവിടെ തന്നെയുണ്ട്
നമ്മൾ ദീപനാളങ്ങൾ അണയാതെ സൂക്ഷിക്കുക

ഭ്രാന്തമായ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റടിക്കുന്നുണ്ട് നമ്മൾ ഈ ഇത്തിരി മെഴുകുതിരിവെട്ടം അണയാതെ സൂക്ഷിക്കുക വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇരുട്ടിൽ നിലവറയ്ക്കുള്ളിലടയ്ക്കപ്പെട്ട അനേകർ. ലക്ഷകണക്കിന് മനുഷ്യർ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നു, തടവറയ്ക്കുള്ളിലടയ്ക്കപ്പെടുന്നു, അപമാനിക്കപ്പെടുന്നു, ജീവിതവും മാന്യതയും മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു, കാരണമോ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ചില, പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രത്യേക വ്യക്തികളായി, ചില പ്രത്യേക സ്വഭാവവിശേഷണങ്ങളോടെ ജനിച്ചത് കൊണ്ട്. മനുഷ്യത്വം, വിവേചനങ്ങളുടെയും വർഗ്ഗങ്ങളുടെയും വർണ്ണവെറിയുടേയും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും സാങ്കല്പിക ഭൂമിശാസ്ത്ര അതിർത്തികളുടെയും തടവറയ്ക്കുള്ളിലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എല്ലാ അതിരുകളും മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ചത് തന്നെ. അറിവുകൾ, അനുഭവങ്ങൾ – ഇവ ഭൂമി മനുഷ്യന് വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത ഒന്നാക്കി മാറ്റിയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, അങ്ങനെ ഓർക്കാൻ ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും അതിലും മോശമാണ് നമ്മുടെ വികാരശൂന്യമായി കരുണയില്ലാത്ത പ്രതികരണങ്ങൾ. ഈ മരവിച്ച അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് നമ്മെ വിമോചിതരാക്കാൻ നാം തന്നെ ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നിലകൊള്ളണ്ടത് നമ്മുടെ ജന്മ നീതിയാണ്.

ലോക മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം

എല്ലാ മനുഷ്യനും മൗലികവും തുല്യവുമായ അവകാശങ്ങളുണ്ട്. എന്നിട്ടും എല്ലാ ദിവസവും ആഗോള വ്യാപകമായ ഈ അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു. ഭക്ഷണം മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമിക അവകാശമാണ്, എന്നിട്ടും ലക്ഷക്കണക്കിന് പേർ പട്ടിണി കിടക്കുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ചിന്തിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്, എന്നിട്ടും പതിനായിരങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളുടെ പേരിൽ മർദ്ദനമനുഭവിക്കുകയും ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓരോ മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളും അതെവിടെയുണ്ടായാലും മനുഷ്യക്ഷേമത്തിനും അഭിമാനത്തിനും നേരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്, അതുകൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ പരിപാലനം ലോകം ഏറ്റെടുക്കേണ്ട കടമയും. അത് വർഗ്ഗത്തിന്റെയും, വർണ്ണത്തിന്റെയും, ആശയത്തിന്റെയും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അതിർത്തിയും അലിയിച്ചുകളയുന്നു.

വ്യാപകമായ അംഗീകാരം നേടിയ മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം - യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് ഓർഗനൈസേഷന്റെ, സാർവ്വദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനമാണ്. 1948 ഡിസംബർ 10-ാം തീയതി യു. എൻ. പൊതുസഭ എല്ലാ ലോകത്തിനും എല്ലാ രാജ്യത്തിനും, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ബാധകമാകുന്ന ഈ പ്രമാണം അംഗീകരിച്ചു.

എങ്കിലും ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് നിയമത്തിന്റെ പദവിയില്ല, ഇതൊരു ഉടമ്പടിയല്ല, സാർവ്വദേശീയമായി അംഗീകാരം നേടിയ തത്വങ്ങൾ മാത്രം, അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

Preamble. Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world.

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration to the common people.

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations.

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in co-operation with the United Nations, the promotion of universal respect for observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in co-operation with the United Nations, the promotion of universal respect for the observance of human rights and fundamental freedoms.

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge.

Now, Therefore,

The General Assembly Proclaims

The Universal Declaration of Human Rights as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Article 1 - All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed

with reasons and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.
Article 2 - Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political, or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.
Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignity.
Article 3 - Everyone has the right to life, liberty and security of person.
Article 4 - No one shall be held in slavery or servitude, slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.
Article 5- No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degading treatment or punishment.
Article 6 - Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.
Article 7 - All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.
Article 8 - Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.
Article 9 - No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.
Article 10 - Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.
Article 11 - 1. Every one charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.
2. No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was commited.
Article 12 - No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.
Article 13 - 1. Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each state.
2. Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.
Article 14 -1. Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum form persecution.
2. This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non--political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.
Article 15 - 1. Everyone has the right to a nationality.
2. No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.
Article 16 - 1. Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.
2. Marriage shall be entered into only with free and full consent of the intending spouses.
3. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the States.
Article 17 - 1. Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.

2. No one shall be arbitrarily deprived of his property.
Article 18 - Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion, this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.
Article 19 - Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.
Article - 20 1. Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
2. No one may be compelled to belong to an association.
Article - 21 1. Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
2. Everyone has the right of equal access to public service in his country.
3. The will of the people shall be the basis of the authority of government, this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.
Article - 22 Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international cooperation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.
Article - 23 1. Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.
2. Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.
3. Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.
4. Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.
Article - 24 1. Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.
2. Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.
Article - 26 1. Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.
2. Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.
3. Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be give or their children.
Article - 27 1. Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.
2. Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.
Article - 28 Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.
Article - 29 1. Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.

2. In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.
3. These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.
SArticle - 30 Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein

ഒററപ്പെടൽ

മർദ്ദനം ആരംഭിക്കുന്നത് ഇരകൾ
പുറം ലോകത്തിൽ നിന്നും ഒറ്റപ്പെടുമ്പോഴാണ്
തറവറയിലെ ഇരുട്ട്, ദൃഷ്ടിബന്ധനം
വർദ്ധിക്കുന്തോറും
പ്രതിരോധമില്ലായ്മയും ഒറ്റപ്പെടലും വർദ്ധിക്കുന്നു.
തടവുപുള്ളിയെ പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ
പുറം ലോകം അറിയുന്നത് തടയാൻ അധികാരികൾ
പ്രയത്നിക്കുന്നു.
ആശയവിനിമയാനുവാദമില്ലാത്ത തടവറ-
യ്ക്കുള്ളിലകപ്പെട്ടവർക്ക് നിയമത്തിന്റെ സംരക്ഷണം നഷ്ടമാകുന്നു.
കോടതിയെ സമീപിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്ക്
അഭിഭാഷകർ, ബന്ധുക്കൾ, കൂട്ടുകാർ എന്നിവർ സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള അവസരവും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു.

പാകിസ്ഥാൻ, നൈജീരിയ, ഡയർ തുർക്കി, മ്യാൻമാർ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ പ്രതിയോഗികളെ അതിക്രൂരമായി മർദ്ദിക്കുകയും, പുറം ലോകവുമായുള്ള സകല ബന്ധവും വിഛേദിച്ച് തടവറകളിലടയ്ക്കുകയും വധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും മൗലികാവകാശങ്ങളും

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും ചില അവകാശങ്ങൾ നല്കിയിരിക്കുന്നു. മൗലികമാണ് എന്നത് കൊണ്ട് അത് നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ചുരുക്കരൂപം താഴെ:

സമത്വത്തിനുള്ള അവകാശം (Art 14-18)

എല്ലാ പൗരന്മാരും നിയമത്തിന് മുമ്പിൽ തുല്യരാണ്. മതത്തിന്റെയോ ജാതിയുടേയോ ലിംഗത്തിന്റെയോ ജന്മസ്ഥലത്തിന്റെയോ പേരിൽ വിവേചനം പാടില്ല. എന്നിരുന്നാലും സ്ത്രീകൾക്കും, കുട്ടികൾക്കും, സാമൂഹ്യപരവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നു വിഭാഗങ്ങൾക്കും, പട്ടികജാതി-പട്ടിക വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ചില പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള വിവേചനവും പാടില്ല. എന്നാൽ ഒരു ഉപവകുപ്പ്, പിന്നോക്ക വിഭാഗക്കാർക്കും, മതപരമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്കുമായി ചില അവകാശങ്ങൾ നല്കുന്നു. ഭരണഘടന തൊട്ടുകൂടായ്മ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും ഭരണകൂടം ആർക്ക് എങ്കിലും പ്രത്യേക പരിഗണന നല്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും സൈനിക വൈജ്ഞാനിക വ്യത്യാസങ്ങളെ ഭരണഘടന അംഗീകരിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (Art 19-22)

ഭരണഘടന അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, ആയുധമില്ലാതെ സംഘം ചേരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും രൂപീകരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ത്യയിലെവിടെയും സഞ്ചരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (State-ന് യുക്തിസഹമായ നിബന്ധനകൾ വയ്ക്കാവുന്നതാണ്), ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിലിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (State - ന് ചില യോഗ്യതകൾ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്) തുടങ്ങിയവ നല്കുന്നു.

കുറ്റം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം മാത്രമേ കുറ്റവാളിയെ ഒരാളേ ശിക്ഷിക്കാവാൻ പാടുള്ളൂ. ഒരാളെ ഒരേ കുറ്റത്തിന് രണ്ടു തവണ വിചാരണ ചെയ്യുവാനോ ശിക്ഷിക്കുവാനോ പാടില്ല. ഒരിക്കൽ

സാധാരണ നിയമത്തിന് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരാൾക്ക് അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ അറിയുവാനും, ഒരു അഭിഭാഷകനുമായി സംസാരിക്കാനും അയാൾക്ക് വേണ്ടി പ്രതിനിധികരിക്കുവാനും, അറസ്റ്റു നടന്നു 24 മണിക്കൂറിനകം ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. ശത്രുരാജ്യത്തെ പൗരനോ, കരുതൽ തടങ്കൽ നിയമപ്രകാരം അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോ മാത്രം മുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചൂഷണത്തിനെതിരേയുള്ള അവകാശം (Art 25-28)

നിർബന്ധിത പണിയെടുപ്പിക്കൽ, അനാശാസ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഭരണഘടന നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പൊതു അവശ്യങ്ങൾക്കായി state-ന് നിർബന്ധിത സേവനം അവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ജാതി, മത, വർഗ്ഗ വ്യത്യാസം പുലർത്താൻ പാടില്ല.

കുട്ടികളെ ഫാക്ടറികളിലോ, തൊഴിൽശാലകളിലോ പണിയെടുപ്പിക്കുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

മതസ്വാതന്ത്ര്യം (Art 25-28)

ഇഷ്ടപ്പെട്ട മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുസമാധാനം, ധാർമ്മികത, ആരോഗ്യം ഇവയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കരുത്. മതസംഘടനകൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വസ്തുവകകൾ വാങ്ങുവാനും അവയുടെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുവാനുമുള്ള അവകാശമുണ്ട്.

ഒരു പ്രത്യേക മതത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നികുതിക്ക് ഒരു വ്യക്തിയെയും നിർബന്ധിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. State പൂർണ്ണമായും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിൽ മതപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ മതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതലയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഇതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സാംസ്ക്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അവകാശങ്ങൾ (Art 29&30)

വ്യത്യസ്ത ഭാഷയുള്ള, ലിപിയുള്ള, സംസ്ക്കാരമുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് അവ ഉയർത്തിപിടിക്കുന്നതിനും, പരിപാലിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശമുണ്ട്. സ്റ്റേറ്റ് ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിൽ മതത്തിന്റെയോ ജാതിയുടെയോ ഭാഷയുടെയോ പേരിൽ വിവേചനം പാടില്ല. എല്ലാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

ഭരണഘടനാദത്തമായ അവകാശസംരക്ഷണം (Art 32-35)

മൗലികാവകാശത്തിന് വിരുദ്ധമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ അസാധുവാക്കുന്നതിന് സുപ്രിം കോടതിക്കും ഹൈക്കോടതിക്കും അധികാരമുണ്ട് (Art 226). എന്നാൽ സൈനിക നിയമത്തിൽ ഇതിന് വ്യവസ്ഥകളില്ല.

ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകൾ

Orwell-ന് ഒരു നിശാസ്വപ്നമുണ്ട് (1984 എന്ന നോവൽ). ഒരു ചെറു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ആളുകളെ അരാജകവാദികൾ എന്ന പേരിൽ ജയിലിൽ അടയ്ക്കുകയും വധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടിയും ഒരു പുതുവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വേണ്ടിയും സമരം ചെയ്യുന്നവരെ രാജ്യത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ എന്ന മുദ്രകുത്തി അധികാരികൾക്ക് ജയിലിലടയ്ക്കാൻ കഴിയും, കോടതികൾക്ക് അവർക്ക് വധശിക്ഷയോ ജീവപര്യന്തമോ നല്കാൻ കഴിയും. ഇന്ത്യൻ പീനൽകോഡിലെ 121-ാം വകുപ്പ് നോക്കുക.

121: Waging, or attempting to wage war, or abetting waging of war, against the Government of India – who ever wages war aganist the Govt: of India, or attempts to wage such war, or abets the waging of such war, shall be punished with death, or imprisonment for life, and shall also be liable to fine.

സാധാരണക്കാരായ തൊഴിലാളികൾക്ക് സമരം ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശങ്ങൾ പോലും കോടതി വിധികളിലൂടെ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഘടിത ശക്തിയിലൂടെ അർഹതയുള്ളതിലുമിരട്ടി വിലപേശിവാങ്ങുകയും, തീരെ പാവപ്പെട്ടവനായ രോഗിയോട് മനുഷ്യത്വരഹിതമായി പെരുമാറുന്നതിൽ ലോക പ്രസിദ്ധരായി തീർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിലെ ഭിലെ ഭിഷഗഹത്തിന്റെ ക്രൂരതയ്ക്കെതിരെ നിയമങ്ങളും വിധികളുമില്ല എന്നുള്ളത് വിരോധാഭാസമാണ്. ഭരണഘടനാഭേദഗതിയിലൂടെ നിലവിലുള്ള ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ, ജീവിക്കാനും വ്യക്തിഗത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായുള്ള അവകാശത്തെ വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ അതേ മൊത്തത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ

നമ്മളൊരു പ്രാകൃതയുഗത്തിലാണോ ജീവിക്കുന്നത് എന്നു തോന്നും.

ഭീകരവിരുദ്ധൻ എന്ന പേരിൽ റെയിൽവേ ലൈനിലോ, റോഡിലോ, വഴിയിലോ മുൻകൂട്ടി ഉള്ള അനുവാദമില്ലാതെ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വിചാരണ കൂടാതെ അയാളെ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിക്കുന്ന നിയമം, പൗരാവകാശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മൗലികമായ കേൾക്കുവാനുള്ള അവകാശം (Right to be heard) പോലും കൊടുക്കാതെ ഭീകരൻ എന്ന പേരിൽ മുദ്രകുത്തി ജയിലിൽ അടയ്ക്കുന്നു ടാഡ പോലുള്ള കുപ്രസിദ്ധ നിയമങ്ങൾ ഭീകരപ്രവർത്തനം ഒരു സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ താണ്ഡവം ആടുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് സർക്കാരിന് അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാം. പക്ഷേ നിലവിലുള്ള IPC യോ Criminal procedure code, മാറിമാറി വന്ന ഈ നിയമത്തിന്റെ ഭേദഗതി എന്തുകൊണ്ട് ഫലപ്രദമല്ലാത്തതും ഉപയോഗശൂന്യവുമായി എന്നു വിശദീകരിക്കാൻ അവർക്കായില്ല. മാത്രമല്ല എന്തുകൊണ്ട് ഇതേ നിയമങ്ങൾ തന്നെ അവ പാസ്സാക്കി കുറച്ച് നാളിനകം പത്രപ്രവർത്തർക്കെതിരെയും ജനകീയ അവകാശങ്ങൾക്ക് പൊരുതുന്നവർക്ക് എതിരെ പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമില്ല. നർമ്മദാ ബച്ചാവേ, അന്ദോളൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവ് മേധാപട്ക്കർക്കെതിരെയും അരുന്ധതി റോയിക്കെതിരെയും ഈ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ നീങ്ങാൻ എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു?

വർദ്ധിച്ച് വരുന്ന ഭീകരവാദം ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനെതിരെ സർക്കാരുകൾക്കെതിരേയുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അപ്രത്യക്ഷമാക്കലും ഹ്രസ്വവിചാരണയും നിയവിധേയമാക്കിയത് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്ക്മേൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏറ്റവും വലിയ കടന്നുകയറ്റം നടത്തിയത് രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും സംരക്ഷിക്കാൻ എന്ന പേരിലാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമല്ല. 1983–ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ ബ്ലൂസ്റ്റാർ ഓപ്പറേഷന് ശേഷം 360– ഓളം വരുന്ന പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും സുവർണ്ണ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് പിടിച്ച്കൊണ്ട് പോയത് വിചാരണ പോലും കൂടാതെ വർഷങ്ങളോളം ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചതും കോയമ്പത്തൂർ ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

1898– ലെ ഇന്ത്യൻ പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് ആക്ട് പ്രകാരം അടിയന്തര സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ സർക്കാരിന് കത്തുകൾ പൊട്ടിച്ച് വായിക്കാവാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ 1986– ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ അധികാരികൾക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കും അഖണ്ഡതയ്ക്കും ഭീഷണി ഉണ്ട് എന്ന് തോന്നിയാൽ ഏതു കത്തും തുറക്കാനുള്ള അവകാശം നല്കി. അധികാരികൾക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന കേവലം ഒരു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ, അവർക്ക് എങ്ങനെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സംശയമുണ്ടായി എന്ന് യാതൊരുവിധ ന്യായീകരണങ്ങളും നല്കേണ്ടാത്ത ഒരു അവസ്ഥയും വ്യാപകമായി ഈ നിയമം ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭീകരവാദികളെയും മറ്റ് കുറ്റവാളികളെയും ലക്ഷ്യംവെച്ചാണ് ഈ നിയമം എന്ന് പൊതുവിൽ തോന്നുമെങ്കിലും പ്രതിപക്ഷത്തെയും ഗവ: എതിരാളികളെയും കൃത്യമായ നീതീകരണത്തിന് വിധേയമാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ നിയമം എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. മാത്രവുമല്ല 'മെയിൽ ബോക്സി'ലൂടെ ഭീകര പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യാൻ തക്ക വിഢികളല്ല ഭീകരവാദികൾ എന്ന് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയാവുന്നത് സർക്കാരിനാണ് എന്ന വസ്തുത അവശേഷിക്കുന്നു. എന്തായാലും സാധാരണ പൗരന്റെ സ്വകാര്യതയിലേക്ക് യാതൊരു വിവേചനവുമില്ലാതെ കടന്നു കയറിയ ഒരു നിയമമായിരുന്നു അത്.'

സമീപകാലത്തെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ് അപകീർത്തി വിരുദ്ധനിയമം. 'ടാഡ' നിയമം പോലെ തന്നെ കുറ്റം ചെയ്തില്ല എന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത കുറ്റം അരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ കടമയാണ്. 'Confidential' എന്നപേര് പറഞ്ഞ് ഗവൺമെന്റിന് ഇത്തരം കേസുകളിലെ തെളിവുകൾ പൂഴ്ത്തിവെയ്ക്കാൻ കഴിയും. ഒരു മാസം മുതൽ അഞ്ചുവർഷം വരെ നീട്ടാവുന്ന ജയിൽ ശിക്ഷ. ഇതിന്റെ കാഠിന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

70–കളുടെ മദ്ധ്യകാലം മുതൽ ഇൻഡ്യ ഒരു ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണ കൂടത്തിന്റെ രൂപമാർജ്ജിച്ചു തുടങ്ങിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമായി നമ്മുടെ കൺമുന്നിലുണ്ട്. അഭിമാനത്തോടും ഒട്ടൊക്കെ അഹങ്കാരത്തോടും കൂടി ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യ രാജ്യമായി ഇൻഡ്യ അഭിമാനം കൊള്ളുമെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം ഒട്ടൊക്കെ അകലെയാണ്. ഭീകരവിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം അടിച്ചമർത്തുന്ന ഒട്ടേറെ ഗവൺമെന്റുകളെ നമ്മൾ കണ്ടു. ഒരൊറ്റ ഇൻഡ്യക്കാരനും കാശ്മീരിലോ ആസ്സാമിലോ പഞ്ചാബിലോ ഭീകരപ്രവർത്തികൾ വിജയിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ വ്യക്തികളുടെ ഭീകര പ്രവർത്തനത്തിൽ ഒരിക്കലും ബദലാകില്ല ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭീകരപ്രവർത്തനം എന്നും നാമറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഏറ്റിരിക്കുന്ന മുറിവുകൾ ഉണക്കാനാവാത്തവയാണ്. പക്ഷേ എന്നിട്ടും പ്രതീക്ഷകൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അരിയപ്പെട്ട ചിറകുകൾ നമ്മൾ മുളപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം അത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണ്.

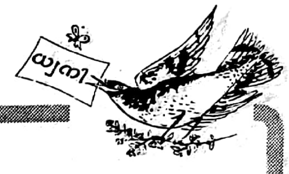

നമ്മളൊരു പ്രാകൃതയുഗത്തിലാണോ ജീവിക്കുന്നത് എന്നു തോന്നും.

ഭീകരവിരുദ്ധൻ എന്ന പേരിൽ റെയിൽവേ ലൈനിലോ, റോഡിലോ, വഴിയിലോ മുൻകൂട്ടി ഉള്ള അനുവാദമില്ലാതെ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വിചാരണ കൂടാതെ അയാളെ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിക്കുന്ന നിയമം, പൗരാവകാശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മൗലികമായ കേൾക്കുവാനുള്ള അവകാശം (Right to be heard) പോലും കൊടുക്കാതെ ഭീകരൻ എന്ന പേരിൽ മുദ്രകുത്തി ജയിലിൽ അടയ്ക്കുന്നു ടാഡ പോലുള്ള കുപ്രസിദ്ധ നിയമങ്ങൾ ഭീകരപ്രവർത്തനം ഒരു സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ബാധികുന്ന തരത്തിൽ താണ്ഡവം ആടുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് സർക്കാരിന് അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാം. പക്ഷേ നിലവിലുള്ള IPC യോ Criminal procedure code, മാറിമാറി വന്ന ഈ നിയമത്തിന്റെ ഭേദഗതി എന്തുകൊണ്ട് ഫലപ്രദമല്ലാത്തതും ഉപയോഗശൂന്യവുമായി എന്നു വിശദീകരിക്കാൻ അവർക്കായില്ല. മാത്രമല്ല എന്തുകൊണ്ട് ഇതേ നിയമങ്ങൾ തന്നെ അവ പാസ്സാക്കി കുറച്ച് നാളിനകം പത്രപ്രവർത്തർക്കെതിരെയും ജനകീയ അവകാശങ്ങൾക്ക് പൊരുതുന്നവർക്ക് എതിരെ പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമില്ല. നർമ്മദാ ബച്ചാവേ, അന്ദോളൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവ് മേധാപട്ക്കർക്കെതിരെയും അരുന്ധതി റോയിക്കെതിരെയും ഈ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ നീങ്ങാൻ എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു?

വർദ്ധിച്ച് വരുന്ന ഭീകരവാദം ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനെതിരെ സർക്കാരുകൾക്കെതിരേയുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അപ്രത്യക്ഷമാക്കലും ഹ്രസ്വവിചാരണയും നിയവിധേയമാക്കിയത് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്ക്മേൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏറ്റവും വലിയ കടന്നുകയറ്റം നടത്തിയത് രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും സംരക്ഷിക്കാൻ എന്ന പേരിലാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമല്ല. 1983-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ ബ്ലൂസ്റ്റാർ ഓപ്പറേഷന് ശേഷം 360- ഓളം വരുന്ന പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും സുവർണ്ണ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് പിടിച്ച്കൊണ്ട് പോയത് വിചാരണ പോലും കൂടാതെ വർഷങ്ങളോളം ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചതും കോയമ്പത്തൂർ ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

1898- ലെ ഇന്ത്യൻ പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് ആക്ട് പ്രകാരം അടിയന്തര സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ സർക്കാരിന് കത്തുകൾ പൊട്ടിച്ച് വായിക്കാവാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ 1986- ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ അധികാരികൾക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കും അഖണ്ഡതയ്ക്കും ഭീക്ഷണി ഉണ്ട് എന്ന് തോന്നിയാൽ ഏതു കത്തും തുറക്കാനുള്ള അവകാശം നല്കി. അധികാരികൾക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന കേവലം ഒരു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ, അവർക്ക് എങ്ങനെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സംശയമുണ്ടായി എന്ന് യാതൊരുവിധ ന്യായീകരണങ്ങളും നല്കേണ്ടാത്ത ഒരു അവസ്ഥയും വ്യാപകമായി ഈ നിയമം ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിൽ അത്ഭുതപ്പെടണ്ടതില്ല. ഭീകരവാദികളെയും മറ്റ് കുറ്റവാളികളെയും ലക്ഷ്യംവെച്ചാണ് ഈ നിയമം എന്ന് പൊതുവിൽ തോന്നുമെങ്കിലും പ്രതിപക്ഷത്തെയും ഗവ: എതിരാളികളെയും കൃത്യമായ നീതികരണത്തിന് വിധേയമാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ നിയമം എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. മാത്രവുമല്ല 'മെയിൽ ബോക്സി'ലൂടെ ഭീകര പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യാൻ തക്ക വിഡ്ഢികളല്ല ഭീകരവാദികൾ എന്ന് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയാവുന്നത് സർക്കാരിനാണ് എന്ന വസ്തുത അവശേഷിക്കുന്നു. എന്തായാലും സാധാരണ പൗരന്റെ സ്വകാര്യതയിലേക്ക് യാതൊരു വിവേചനവുമില്ലാതെ കടന്നു കയറിയ ഒരു നിയമമായിരുന്നു അത്.'

സമീപകാലത്തെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ് അപകീർത്തി വിരുദ്ധനിയമം. 'ടാഡ' നിയമം പോലെ തന്നെ കുറ്റം ചെയ്തില്ല എന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത കുറ്റം അരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ കടമയാണ്. 'Confidential' എന്നപേര് പറഞ്ഞ് ഗവൺമെന്റിന് ഇത്തരം കേസുകളിലെ തെളിവുകൾ പൂഴ്ത്തിവെയ്ക്കാൻ കഴിയും. ഒരു മാസം മുതൽ അഞ്ചുവർഷം വരെ നീട്ടാവുന്ന ജയിൽ ശിക്ഷ. ഇതിന്റെ കാഠിന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

70-കളുടെ മദ്ധ്യകാലം മുതൽ ഇൻഡ്യ ഒരു ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണ കൂടത്തിന്റെ രൂപമാർജ്ജിച്ചു തുടങ്ങിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമായി നമ്മുടെ കൺമുന്നിലുണ്ട്. അഭിമാനത്തോടും ഒട്ടൊക്കെ അഹങ്കാരത്തോടും കൂടി ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യ രാജ്യമായി ഇൻഡ്യ അഭിമാനം കൊള്ളുമെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം ഒട്ടൊക്കെ അകലെയാണ്. ഭീകരവിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം അടിച്ചമർത്തുന്ന ഒട്ടേറെ ഗവൺമെന്റുകളെ നമ്മൾ കണ്ടു. ഒരൊറ്റ ഇൻഡ്യക്കാരനും കാശ്മീരിലോ ആസ്സാമിലോ പഞ്ചാബിലോ ഭീകരപ്രവർത്തികൾ വിജയിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ വ്യക്തികളുടെ ഭീകര പ്രവർത്തനത്തിൽ ഒരിക്കലും ബദലാകില്ല ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭീകരപ്രവർത്തനം എന്നും നാമറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഏറ്റിരിക്കുന്ന മുറിവുകൾ ഉണക്കാനാവാത്തവയാണ്. പക്ഷേ എന്നിട്ടും പ്രതീക്ഷകൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അരിയപ്പെട്ട ചിറകുകൾ നമ്മൾ മുളപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം അത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണ്.

MILITARISM AND HUMAN RIGHTS

The process of global militarization and the spread of militarism have brought about a restriction of human autonomy. Establishment oriented observers would tend to justify both the need for armaments and for the limitation or sub-ordination of human liberties needs, material and non-material, to the requirements of state security. They would plead for higher military expenditures even at the cost of lower satisfaction of basic human needs. On the other hand, those with common sense and love and respect for human life would adopt a different, independent and concerned view - that excess in armaments does not buy security; that the arms race of recent decades has made the world more insecure than ever; that armaments deprive society of material and human resources needed for human development, and that, as a rule, the development of new weapon systems leads to their use in war. They further argue that the build-up of military arsenals and the arms race fever has resulted in a culture of violence and a wide spread use of force in international relations, and that the ensuing abuse of human rights has highly detrimental effects not only on the intrinsic needs for liberty but also on human creativity and productivity, as such abuse leads to deprivation and indeed to repression and destruction of itself.

The basic questions involved while considering the onslaught on the right to peace, life and security are (a) the set of issues linked to the problem of peace and war, of armaments and disarmamentation, of violence and use of force in national and international affairs; and (b) the issue of structural violence related to the loss of life and to death as a result of coercive social factors.

The acuteness of problems of peace and war is obvious. The accelerating arms race and nuclear folly not only portend mass destruction of human life but also pose the question of the very survival of humanity. What is long overdue is a reaffirmation, in a concise and pertinent form, of all the UN Charter provisions and of consensual declarations concerning international security and non use of force, and the inclusion of these norms and stipulations into the human rights architecture. It is not only governments which need to be reminded of their rights and duties concerning the preservation of peace. Also, public opinion is in need of better tools in the struggle for peace. The right to freedom from fear has to be highlighted and accentuated. Disarmament has to become a collective human right, and so also conscientious objection to military service. Codification of the right to life and peace could have a profound impact on the national and international handling of the problems of peace and war.

Of parallel importance is the broader conceptualization of peace, to include not only the absence of manifest violence and armed conflict but also the care for human security in a social and economic sense. This is a long-standing desideration of critical peace research. The problem has been taken up by UNESCO. In its General Conference resolution of 1974 it stated "that peace cannot consist solely in the absence of armed conflict but implies principally a process of progress, justice and mutual respect among peoples" and "that a peace founded on injustice and violation of human rights cannot last and leads inevitably to violence".

Seen in this context, assertion of the right to peace involves not only a repudiation of the war system in its military dimension but also a rejection of peacelessness rooted in social injustice, economic deprivation and repression. Far more people die today from hunger, malnutrition, lack of medical care and various other socio-economic ills than from armed conflict. Such a situation cannot but breed anger and conflict. Loss of life caused by structural violence interlocks closely with the destruction of human life as a result of manifest violence.

Perceptibly, a right to a peace which would incorporate both concerns against manifest and structural violence is well embedded. It conforms to, and naturally emulates, the two first generations of human rights, their political and socio-economic dimensions. At the present juncture of international relations, it is a historical imperative, too.

A historically corroborated and naturally reactive positive correlation between militarism and militarization on the one hand and the violation of human rights on the other. With the experience of the Second World War in fresh memory, the preamble to the Universal Declaration of Human Rights states that "disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind". It was militarism and militarization which started the process; and subsequent denial of human rights paved the way to concentration camps, war, and savage destruction of human life.

The interrelationship between militarism and militarization on the one hand and human rights on the other is apparent in many fields. However, three spheres of human rights are particularly affected: (a) basic civil and political rights; (b) economic, social and cultural rights interwined with the right to development; and (c) the right to peace. Civil and political rights are usually the first victims of militarization. This corresponds mainly to the repressive function of militarism. Violation of economic, social and cultural rights generally follows the denial of civil and political rights, with armaments and war preparation dominating the political scene. The impact in the developing countries is particularly strong, as militarization deforming function of militarization.

A vicious cycle is setting in. The establishment of military-related economies and the perpetuation of the North-South dominance-dependance relationship feed the process of international militarization, Stipulating its repressive -destruction function around the globe. On the local level, policies of militarization lead to the denial of political, economic and social rights as also to growing exploitation and material deprivation. This produces opposition and rebellion which in turn are met by increased repression and further militarization. Thus militarization tends to reproduce itself in increasingly intense and extreme forms, and the struggle for liberty and freedom acquires and quality of a material confrontation with militarism. Dilectically, human rights are both victims of militarization and provide an effective tool to counter it.

It is perhaps an irony of history that Third World countries which gained substantially from the emanicipatory effects of the universalization of human rights, have in the process of the post colonial reordering of international relations been most severely hit by the malady of militarism and militarization.

WORLD'S DEADLIEST BOMB HITS JAPAN

Carries Blast Power of 20,000 Tons of T.N.T.

WHEN A WOMAN'S WORK IS NEVER SHOWN IN THE WORLD'S GNP....

In the West women do not figure in their country's gross national product (GNP) when they tend the babies and cook the meals. In the Third World the blindness of economics goes further. Women who weave carpets, labour on the farm or sweat in backyard workshops are simply labelled 'housewives' - so long as the sale of what they produce and control of the proceeds remain in the hands of the patriarch.

Penang : Women in the developing world have made some slim gains out of the process

of being pulled into a larger world economy, although the effects have been very uneven.

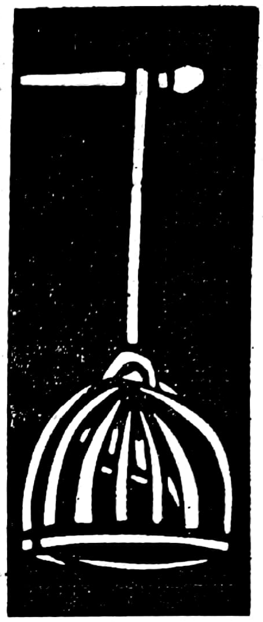

A major new study by the International Research and Training Institute for the Advancement of Women (INSTRAW), argues that because economic roles are already sexually divided, the impact of development has been different on women than on men.

Women in East Asia shared some of the rising prosperity there often directly, as opportunities for work expanded. In Africa and Latin America women have suffered declines in their standard of living along with the men.

But within specific sectors the impact of economic change has hit women differently. In industry, for example, opportunities for paid work have exploded for women. Even though women are concentrated in the labour - intensive, more poorly - paid sectors of industry, they are still better off there than in the unpaid household or agricultural work.

By 1980, more than a quarter of the industrial labour force in the developing world was made up of women, compared to one fifth 20 years earlier.

In agriculture, the impact of economic change on women is much more cloudy, the study shows. Mechanisation cut the need for female labour and tended to eliminate women from the fields.

However, another study, also published in 1987, questions whether the economists can come to any conclusions at all about the impact of change on women in agriculture or informal sectors. E Mine Çinar, writing in IFDA /Dossier (May/June 1987), claims that since the productive role of women has been so completely ignored, the way economists interpret the impact of change on them is bound to be wrong.

"Studies of rural-urban migration fail to take into account the fact that most of the premigration work in agricultural households is performed by females. Hence, when the males migrate, peasant household production does not fall. This is interpreted as "disguised unemployment". A more correct assessment would be to see females who are in continual home and field production and males who are in production during harvest seasons and then spend their time in coffee houses. While the male labour force may be in "disguished unemployment" in agriculture, the female family members are in "disguised employment".

'One of the crucial reasons why female employment in official statistics declines in the agricultural sector in the initial stages of industrialisation is because as males migrate females take over the total family production instead of working as seasonal labourers on other farms. Hence, female employment in the real sense may not decrease, it merely changes form and disguises itself from official statistics'.

When the female works outside of the home in an industrial plant and receives wages she enters the national statistics.

Cinar argues that small-scale and artisanal sectors are another matter. There is growing evidence that most of the output in some sectors is actually provided by the females at home. Most of street peddling of goods such as pickles, pastries, sweets and desserts are prepared at home and then marketed by the males.

In Turkey the main reason why small-scale producers of towels and textiles survived was because they relied on female weavers at home'.

'Even in the non-traditional industries such as jogging clothes, most of the goods were made by women on sewing machines at home'.

Because there is no market wage, no fringe benefits or retirement benefits, and most important, because these females have no control over marketing and sales, they have very little control over family decisions and finances, Cinar points out.

This female family labour is seen as en asset. In the case of skilled rug weavers in western

Turkey (who start home production from age seven up), marriage is delayed until the girl is in her thirties so that the maximum production can be achieved while she is at home.

The loss of her labour has to be compensated, by paying her father a larger dowry. In other words 'disguised employment' in this sector leads to females being priced as productive assets and exchanged between patriarchs.

The objective of governments should not necessarily be the eradication of the dowry system per se but to enable family female labourers to get direct benefits from their production. In other words, the purpose should be to change "disguised employment" to one of open employment for women.

Giving the women control over her own earnings will eliminate the basis for compensating the father through dowry. It will give the woman more power in her father's household as well as in that of her husband's when she marries, Cinar concludes.

ബാലവേല: മാനവികതയെ ബാധിച്ച ഗോയിറ്റർ

തീപ്പെട്ടിയുടെയും പടക്കത്തിന്റെയും നാട്, പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ്സുകളുടെ നാട്, തമിഴ്നാട്ടിലെ ശിവകാശി ഇതൊക്കെയാണ്. പക്ഷെ മറ്റൊരു നാടിനും അവകാശപ്പെടാനാകാത്ത വിധം കുപ്രസിദ്ധമായ ക്രൂരമായ മറ്റൊരു മുഖം കൂടിയുണ്ട്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബാലവേലകൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമാണവിടം. സ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കേണ്ട പ്രായത്തിൽ പണിയെടുക്കേണ്ടി വന്നവർ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കൂലിയ്ക്ക് പണിയെടുക്കേണ്ടി വന്നവർ, അല്ലെങ്കിൽ കൂലിക്കു പോലുമല്ലാതെ ആഹാരത്തിനായി ജോലിയെടുക്കുന്നവർ. ശിവകാശി മുളയിലേ നുള്ളിയെറിഞ്ഞ 'പൂമൊട്ടുകൾ' ലക്ഷക്കണക്കിനാണ്. ബീജവിതരണം ഒന്നു തെറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതീ നമ്മളും ചിലപ്പോൾ ഇതുപോലെയാകുമായിരുന്നു.

ചിരിക്കേണ്ട പ്രായത്തിൽ, കളിക്കേണ്ട പ്രായത്തിൽ, പഠിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യേണ്ട പ്രായത്തിൽ അടിമവേല ചെയ്ത്, മുരടിച്ച്, ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ട് ....

ലോകമാസകലം ദശലക്ഷക്കണക്കിന് കുഞ്ഞുങ്ങൾ കുറഞ്ഞ കൂലിക്കും അപകടകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിലും ജോലി ചെയ്ത് പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ബാലവേലയ്ക്കെതിരെയുള്ള നിയമങ്ങൾ മിക്കരാജ്യങ്ങളും നടപ്പാക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമില്ല.

ഏകദേശം 100 ദശലക്ഷം കുട്ടികൾ ലോകമാസകലം പണിയെടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ എണ്ണം ചിലപ്പോൾ ഇരട്ടിയോളമോ രണ്ടിരട്ടിയോളമോ വരും.

പെറു പോലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മരുന്നിനായോ ആഘോഷത്തിനായോ പണിയെടുക്കാതിരുന്നാൽ ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

(ബസീൽ, കൊളംബിയ, ഈജിപ്ത്, ഹോങ്കോംഗ്, ഇൻഡ്യ, കൊറിയ, പെറു, ഫിലിപ്പൈൻസ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടത്തിയ പഠനങ്ങൾ ബാലവേലയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. മാനസികമായും ശാരീരികമായും കഠിനവും, വേഗമേറിയതും അപകടകരവും അത്യുഗ്ര താപം വഹിക്കുന്നതുമായ ഇടങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പറ്റി.

അപരിചിതത്വം മൂലവും സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത തൊഴിൽ സാഹചര്യം മൂലവും മുതിർന്നവർക്കായി രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത മെഷിനറിയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനാലും വേല ചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ

മിക്കപ്പോഴും പരിക്കുകളുടെ ഭീഷണിയിലാണ്.

ദാരിദ്ര്യവും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് തൊഴിലിനായി പട്ടണങ്ങളിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റം മൂലവും ബാലവേലയ്ക്ക് നിർബന്ധിതരായി തീർന്നവരാണ് ഭൂരിഭാഗവും.

ബാലവേല ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന കുറ്റവാളികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചെറുതും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്തതും കടുത്ത മത്സരം നിലനില്ക്കുന്നതുമായ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. കൂലികുറവ് കൊണ്ട് ഇഷ്ടാനുസരണം പണി എടുപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നത് കൊണ്ടും വേഗത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്നത് കൊണ്ടും കുട്ടികൾ ലാഭകരമായ ചൂഷണത്തിന്റെ ഉപാധികളായി തീരുന്നു. സാർവ്വദേശീയ തൊഴിലാളി സംഘടനയുടെ (ILO) ഒരു പഠനം പറയുന്നത് 'ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാ [illegible]ത്തിയില്ലായ്മയും പല്ല് കൊഴിഞ്ഞ സംരക്ഷണ നിയമങ്ങളുമാണ് മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക കാരണമാകുന്നത് എന്നാണ്.'

ചരിത്രപരമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാലവേല തടയാനുള്ള എളുപ്പ മാർഗ്ഗം അതിനെതിരെയുള്ള നിയമ നിർമ്മാണമാണ്. മിക്ക രാജ്യങ്ങളും ഒരു നിശ്ചിത വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികളെ കൊണ്ട് ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത്. കുറ്റകരമാക്കുന്ന നിയമ നിർമ്മാണങ്ങൾ നടത്തികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമ നിർമ്മാണം നടന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം നേരിടുന്നത് അത് നടപ്പാക്കുന്നതിലാണ്. രാഷ്ട്രീയക്കാരും വ്യവസായികളും തമ്മിലുള്ള ഫോർമുലകൾ, തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ വർഷിക്കപ്പെടുന്ന വ്യവസായികളുടെ സമ്പത്ത്, നിരായുധീകരിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗ്യസ്ഥ വൃന്ദം ഇതെല്ലാം ചേർന്ന് പ്രശ്നത്തെ കൂടുതൽ ഗുരുതരമാക്കുന്നു.

ഇന്ത്യ വിവിധ മാനങ്ങളിലുള്ള പരിപാടികളിലൂടെ ബാലവേല നിരോധനം വിജയകരമായി നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബാലവേല നടക്കുന്നത് കുപ്രസിദ്ധമായ തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉള്ളതുമായ പത്ത് വ്യവസായങ്ങളെ പ്രധാനമായും ഇത് ലക്ഷ്യമിടുന്നു. ഔപചാരികവും അനൗപചാരികമായുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടികളിലൂടെയും പണിശാലകളിൽ നിന്ന് വിടുതൽ വാങ്ങിയെത്തുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ധനസഹായം നല്കുകയും ഒരു ചെറിയ ശതമാനത്തെ എങ്കിലും മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ബാലവേല ഒരായിരം പേരുടെ ഭാവിയെ നിഷേധിക്കലാണ്. അങ്ങനെ അത് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ ഭാവിക്ക് നേരെ ചോദ്യങ്ങളുയർത്തുന്നു.

HAVE-NOTS MEND THE WORLD, HAVES HAVE IT

The doctors of today have 4.6 billion people in their care. The practice has doubled in the past 30 years, and will double again even faster, unless there is some colossal famine or disaster. Of the nearly two billion more people to be cared for by the end of the century, about 1.5 million will be citizens of the developing world.

The injustice of the world is such that three quarters of the world's patients live on only a fifth of its income. About 800 million people are desperately poor, and most of them are likely to remain so. A recent World Bank report concludes that even if optimistic rate of economic growth are achieved in the developing world, there will still be 600 million people trapped in absolute proverty in the year 2000. This the Bank defines as a condition of life so characterized by malnutrition, illiteracy, disease, high infant mortality and low life expectancy as to be beneath any reasonable definition of human decency. Somehow, these 600 million patients have to be cared for. If it is mostly concerned with the developing world, this is because most of world's patients live here. If it is disturbing this is because the present state of the world can

hardly be anything else. If it is unpopular this may be because what needs saying and doing often has been so.

As the Lancet recently pointed out, even the most convinced supporters of the doctrine of deterrence concede that the chances of a nuclear war by accident or design are not zero.

The present situation, appallingly expensive and wasteful though it is, might be tenable indefinitely, where it not for the risk of disaster as the result of human error, or computer mulfunction. The President of the United States and presumably his opposite number in the Soviet Union, are accompanied day the night by a man with a briefcase containing a computer with the ability to end life on this earth as we know it at the touch of a few keys. Not only is there a possibility that this may happen on purpose but such is the unreliability of military computer systems, that it may even happen by mistake.

The growth in numbers of nuclear weapons and the increasing cost and sophistication of their delivery systems increase the possibility that a nuclear accident may be triggered by some delivery systems increase the possibility that a nuclear accident may be triggered by some tragic mistake. Any technological system is liable to malfunction and the people who direct them can easily be tired, sick, mentally deranged, senile, stressed, drugged or drunk. Until now human error could kill a few people; now they can endanger the very existence of owr species. There have been some very serious near misses and we have already been within six minutes of the holocaust.

An unjust cosmos it may be, but as the doctors responsible for the 4.6 billion passengers in spaceship Earth, we shall not just be able to complain of its injustice, those of us who might survive, if we do not now do all we can now to prevent this nuclear madness, this ultimate expression of mankind's most insidious disease, the arms race.

Amnesty International

Amnesty International is a world-wide movement which is concerned strictly with prisoners. Founded little more than twenty years ago, it holds a special place among all organizations concerned with the protection and promotion of human rights. It seeks the release of "prisoners of conscience" - that is, people detained for the nonviolent expression of their political or religious beliefs, or because of their colour, ethnic origin, race or sex. It works for a fair and prompt trial for all political prisoners. It acts against torture and any other cruel. inhuman or degrading treatment or punishment and seeks the abolition of the death penalty.

Amnesty International is noted for the practical method it has developed for dealing with these human right abuses. The best known example is the "adoption" of individual prisoners of conscience. Through a worldwide network of local groups, Amnesty International works each year on behalf of more than four thousand individual cases of prisoners of conscience. It also launches major publicity campaigns to highlight patterns of repression in countries around the world.

Equally important is the sustained level of research which Amnesty International devotes to these human rights problems. Today the organization is recognised as one of the most important resource centres in the world for information on political imprisonment and related violations of human rights.

Amnesty International has a record of concrete achievement. To be sure, there is little to be happy about when our accomplishments are judged in the light of the worldwide persistence of arbitrary political imprisonment, torture and executions, Nevertheless, Amnesty International has managed to help many of the victims. The monthly Amnesty International Newsletters publishes in every issue three cases of prisoners of conscience detained in different parts of the world. Amnesty International members are asked to send appeals on behalf of these people to heads of state and other appropriate officials. Thousands of people in dozens of countries participate each month. Over 600 prisoners of conscience in more than sixty coun-

tries have been featured in the campaign. Virtually one of every two of these prisoners was subsequently freed, granted a reduction of sentence, or given better treatment, some within a few weeks after their cases were published.

Amnesty International has played a leading role in the fight against torture. There is little doubt that the worldwide Campaign for the Abolition of Torture launched by Amnesty International in 1973 played a significant role in the adoption by the United Nations in 1975 of the landmark Declaration on the Protection of All Persons from Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment.

Amnesty International today is one of the largest and most active human rights organizations with consultative status at the United Nations. In 1983 the Amnesty International task force consisted of over three thousand local groups around the world, more than 40 sections in as many countries and over five hundred thousand members and supporters in some one hundred and sixty countries. Its International secretariat takes action on human rights violations normally in more than one hundred countries per year, issues news releases, sends missions or trial observers to countries, publishes major reports and distributes humanitarian aid to prisoners and their families. If the actions by Amnesty International's voluntary members around the world were added up-letters, urgent action telegrams, appeals and petitions on behalf of political prisoners- the total number of initiatives would sum into thousands upon thousands.

In recent years Amnesty International's work has gained International recognition and high prestige. In 1977 it received the Nobel Peace Prize and in 1978, on the occasion of the 30th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights, Amnesty International was given an award by the United Nations for "outstanding achievement in the field of human rights". People often ask: how is it that Amnesty International has earned such international respect within such a short time? What is the secret of its success? What makes Amnesty International work? Work believe that the answer lies in certain principles that underlie its activities. There are principles that have evolved out of experience and which now direct and control all of Amnesty International's action.

A Limited Mandate

Amnesty International has chosen to concentrate only on political imprisonment, torture and execution. This does not mean that it believes that these rights are more important than the many others that are set out in the Universal Declaration of Rights.

It has not always been easy for Amnesty International to adhere to its limited mandate, especially as the prestige of the organization has risen and a natural desire has spread to get Amnesty International to assist in a wide variety of worthy causes. There have been strong pressures to expand its work to include other civil and political liberties such as the right to vote, the right to be free from censorship, the right to leave or return to one's own country. Even greater have been the urges to enter the fields of economic and social rights. We are asked: is Amnesty International not concerned with the poor, the hungry, the unemployed, the exploited of the earth?

To all these pressures Amnesty International's response has been sympathetic but firm. We recognize the gravity of these human rights violations. We do not consider them of less priority than those inhumanities we were founded to combat. All human rights are indispensable; often they are interdependent. Without the right of freedom of expression, for example, how can the poor make their voice heard and their plight known? As has been said: if someone takes away your bread, he suppresses your freedom at the same time. But if someone suppresses your freedom, rest assured, your bread is threatened, because it no longer depends on you and your struggle, but the pleasure of a master.

Amnesty International adheres to its limited mandate for only one reason: to be effective

in what it does undertake. The simple fact is that no organization can cope effectively with all the violations of human rights that take place in the world. It cannot hope to acquire expertise and to mount effective action in too wide a sphere. To get results Amnesty International has to limit the scope of its activities and leave the other human rights problems to other humanitarian organizations.

Concern for Individual Prisoners

Amnesty International's basic concern has always been the individual in the cell. General information about political imprisonment and related human rights violations is not enough-we seek the names of individual prisoners and specific details about their cases. Focus on individual prisoners is also manifested in the work of local groups, the basic unit in the movement. Composed normally of five to fifteen members, the group's main task is to take action on behalf of specific prisoners of conscience whose cases have been assigned to them.

Today Amnesty International groups exist in every region of the world-in Africa, North and South America, in Asia, Europe and the Middle East, Concern for individual prisoners is also reflected in the Campaign for Prisoners of the Month and Urgent Action Appeals on behalf of people in danger of torture or execution. Even Amnesty International's country campaigns focus on the individual.

Based on member participation

It is the conviction of Amnesty International that without the concerted action of individual men and women little will be accomplished in the field of human rights. If left solely to governments, human rights will not be protected. It may sometimes seem that Amnesty International is engaged only in diplomatic contacts with governments, testifying before the United Nations, sending high level delegations to talk with heads of state. But the fact is that this superstructure has been built on the untiring efforts of thousands of individual members throughout the world. If governments today are prepared to receive and listen to our high level delegations this is precisely because they have already been subjected to relentless pressure from our groups for months or even years day in and day out, they take pains to familiarize themselves with the facts about their prisoners and the countries to which they belong. They write letters to ministers and other officials on behalf of these prisoners, collect signatures on petitions, lobby visiting state dignitaries, pay visits to local ambassadors and put them on the spot with polite but informed queries. It is this international family that does our work. This also explains why Amnesty International always seeks to expand its active membership.

Moral Persuasion

Amnesty International neither opposes nor supports any government or political system. It opposes violations of specific human rights it has undertaken to defend and supports governments or political bodies, whatever their orientation, which protect and promote those human rights. Amnesty International goes not seek a conflict with any government; wherever possible it seeks a dialogue. Amnesty International members are instructed to use courteous and respectfut language in all their appeals and letters on behalf of persons suffering deprivation of their human rights. Yet this does not mean that Amnesty International will compromise the truth, however self-desciplined its way are.

Strict impartiality in all work

In no aspect of its work is Amnesty International more vigilant than in the observance of impartiality. Hardly a month goes by when Amnesty International is not accused of bias or favouritism, either for the Left or the Rights, towards either capitalists or communists, that it is especially hard or soft on Western countries, socialist countries or developing countries. There is no truth in these charges. Periodically the organization gathers these comments and publishes them in a booklet called "As in Quotes".

One way in which Amnesty International seeks to give public expression to its impartiality is by applying the principle of balance to its work. Each group in Amnesty International's worldwide network is allotted at least two prisoners, who come from countries with different political systems or who hold different political or religious beliefs. The selection of the prisoners of the month to be featured in each Amnesty International News letter adheres to a similar balancing of political and ideological persuasions. However, when Amnesty International gets a significant amount of verifiable information about arbitrary detention, torture of executions in one country and very little that can be verified in another, considered to be an ideological opposite, it does not refrain from reporting what it does known in order to give the appearance of being balanced.

Full independence in policy and finance

Amnesty International has always been an independent organization. It is beholden to no state or group of states, to no political body, or ideological or religious group, and to no special interests. Its sole authority is its worldwide membership upon whom it depends for direction, support and finance.

Amnesty International has adopted a number of rules to help protect this independence. No member who occupies a high post with any government or political party can at the same time hold a leading position in Amnesty International. Similarly no member of the governing International Executive Committee can take part in decisions affecting his or her own country. Nor is any staff member at the International Secretariat permitted to take decisions on his or her own country. There are also rules restricting the extend to which Amnesty International works with other national and international bodies. Yet another rule is that no Amnesty International section or group is allowed to work for prisones or issue public statements about human rights violations in its own country.

In the critical realm of finances too, Amnesty International deligently guards its independence by a stringent set of guidelines. These regulations have a common imperative; Amnesty International must remain and be seen to remain, wholy independent.

Commitment to International Responsibility

Amnesty International was created as a forum in which its members in whatever country could discharge their International responsibility towards victims of human rights regulations in other countries-not in their own countries because, to safeguard Amnesty Internation's independence of action, and to show by example that human rights are an international responsibility.

Human rights are the birthright of every individual and universal. Every person has the duty to respect the human rights of others and to seek their defence whenever they are violated. This responsibility, set forth in the charter of the United Nations, has yet to be recognized dishonoured in practice.

If this principle of international responsibility for human rights is to be given more than lip service, the national of the world has to rethink and modify one of the sacred principles of international relations : non-interference in the internal affairs of a state.

In becoming part of Amnesty International we promote a new vision of international responsibility in human rights as set forth in the Universal declaration of human rights. This vision knows no national borders where human rights are concerned. It sees only an international family : the human family. Few aspects of Amnesty International's work are more important than the promotion of this vision, in word and indeed. It is not until the nations of this world fully recognize and respect international responsibility in human rights that the dawn of the universal realization of human rights can begin.

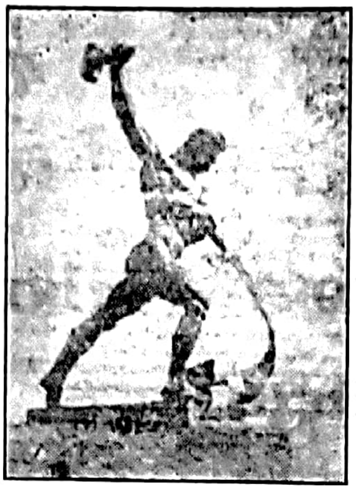

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ശ്രമത്തിലൂടെ വ്യാപകമായ മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ചിത്രവും വരച്ചിടുക സാധ്യമല്ല. അടിസ്ഥാനപരവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമായ പല കാര്യങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കാൻ തന്നെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലവ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും മനുഷ്യനു നേരെയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി ആയുധപന്തയവും വൻകിട രാജ്യങ്ങളുടെ വിപണി കയ്യടക്കാനുള്ള സമരങ്ങളുമാണ്. മനുഷ്യ കുലത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനു തന്നെ ഭീഷണിയാവുന്ന അണ്വായുധശേഖരങ്ങൾ അവയുടെ പുത്തൻ പരീക്ഷണങ്ങൾ. ലോകത്തിലെ ജനതയെയാകെ പട്ടിണി മരണങ്ങളിലേയ്ക്കും ആത്മഹത്യയിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്ന ആത്മാവില്ലാത്ത കച്ചവട മൽസരങ്ങൾ. വൻകിട ശക്തികൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ അനേകം തവണ കൊല്ലുവാൻ ശേഷിയുള്ള നശീകരണായുധങ്ങൾ. നഷ്ട്ടപ്പെട്ട അനേകം കോടി പണം, പാഴായി പോയ അനേകം വിഭവങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇപ്പോഴും ജനതകളേയും, ഗവൺമെന്റുകളേയും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളേയും യുദ്ധത്തിന്റെ അപകടത്തേയും, സമാധാനത്തിന്റെ വിലയേയും പറ്റി പഴിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കും വികസനത്തിനും യുദ്ധം വരുത്തുന്ന വിനകളെ പറ്റി ഇനിയും നമ്മൾ ബോധവാൻമാരായിട്ടില്ല. യുദ്ധം മരണവും ചോര പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടലുമാണ്. പഴയ യുദ്ധങ്ങളുടെ കാലവും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്ന് യുദ്ധത്തിൽ വിജയമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ആരും ജയിക്കുന്നില്ല. വിജയിയും പരാജയപ്പെട്ടവനുമില്ലത്ത യുദ്ധം. അല്ല പരാജയപ്പെട്ടവരുണ്ട് അത് മനുഷ്യസമൂഹം മുഴുവനാണ്.

ഒരു പാടുജനതകളുടെ ഭാഗധേയും വളരെ കുറച്ചുപേർ നിർണ്ണയിക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾ മനുഷ്യത്വ രഹിതമാണ്. അത് മനുഷ്യനെ ഇല്ലാതാക്കുകയും മൃഗചോദനകളെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മിൽ നിന്ന് തികച്ചും അന്യമായവർ, ചതിസ്വായത്തമാക്കിയവർ ആഗോള വിപണിയിലൂടെ മൽസരിക്കാൻ ശേഷിയില്ലാത്തവനോട് മൽസരിക്കുന്നതായി നടിച്ചുകൊണ്ട്, ലാഭത്തിലൂടെ, സ്വകാര്യവൽക്കരണങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ വിഭവങ്ങളും, അധ്വാനവും, വിയർപ്പും അപഹരിക്കുന്നു. നമ്മളെ അവർ എങ്ങനെ കൊല്ലുന്നു എന്നുപോലും നമ്മളറിയുന്നില്ല. ആയുധമില്ലാത്ത ബലപ്രയോഗമില്ലാത്ത, ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ചിന്തകളെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ട്, സാംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഉടുതുണി പറിച്ചുകൊണ്ട് ജനസംഖ്യയുടെ പട്ടിണി മാറ്റുവാൻ, രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാൻ ഭവനരഹിതരായ അനേകർക്ക് അത് നൽകുവാൻ ചെലവാക്കേണ്ട പണം, ചെലവാക്കേണ്ട വിഭവങ്ങൾ, ആയുധിക ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ സദ്ഫലങ്ങൾ എല്ലാം അവർ കൈയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ ദു:ഖിതരും ദേഷ്യപ്പെട്ടവരുമായി നോക്കിയിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന നമ്മൾ. ഇല്ല അങ്ങനെയായാൽ നമ്മൾ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകും, ഇല്ലാതാകും ഇതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംഘടിതരാകേണ്ടതുണ്ട്. സമരം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് പ്രതിരോധത്തിന്റെ ചെറിയ ചെറിയ തുരുത്തുകൾ പടുത്തുയർത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ആസൂത്രണത്തിലൂടെ, നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിലൂടെ, നമ്മുടെ ചിന്താശേഷിയിലൂടെ നമുക്ക് മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി നമുക്ക് പൊരുതേണ്ടതാണ്. പ്രതിരോധങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ചുറ്റിലും കണ്ണു തുറന്നു കാണുകയേ വേണ്ടൂ. അഭിമാനിയായ മനുഷ്യന്റെ സർഗ്ഗകലാപങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നുണ്ട് ചുറ്റിലും മഹത്തായ നമ്മുടെ ജീവിതം, മനോഹരമായ നമ്മുടെ ഭൂമി അവ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിചകളാകാം നമുക്ക് - ഈ കാലഘട്ടം നമ്മിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നു.

മാനവികതയുടെ മഹത്തായ പതാക പാറിക്കുവാൻ

മനുഷ്യാവകാശത്തിനായി നമുക്ക് കലാപം ചെയ്യാം

ഈ ഭൂമി നമ്മുടേതാക്കി തീർക്കാം

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ഭൂമിയും

ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രം മനുഷ്യനുമാക്കി തീർക്കാം

ലത.ബി
B.A. II

കിളിയൊഴിഞ്ഞ കൂട്

അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നു കേൾക്കുന്ന കീർത്തനധ്വനി മിനിയെ തഴുകിയുണർത്തി. പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റ് ജനാലപ്പടികൾ തുറന്നിട്ട് അവൾ കിടക്കയിലേയ്ക്ക് ചാഞ്ഞു. ഒഴുകി എത്തിയ തണുത്ത കാറ്റിന് പാലപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധം. തുളസിത്തറയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്നായിരിക്കാം നേർത്ത നാമജപം ഉയരുന്നത്. മുത്തശ്ശിയാകാനേ വഴിയുള്ളൂ. താനുണർന്നത് ആരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല. മുറ്റത്തെ തൈമാവിൽ കാക്കകളുടെ കലപില ശബ്ദം. അവൾ മുറ്റത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. മാവിന്റെ ഉയർന്ന കൊമ്പിൽ ആ കൂട് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. കിളിയൊഴിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ കൂട്. തന്റെ മനസ്സുപോലെ..... അവൾ മന്ത്രിച്ചു. ചുവന്ന ചുണ്ടും ചെറിയ കണ്ണുകളുമുള്ള തന്റെ കിളിക്കുഞ്ഞ് എവിടെയായിരിക്കും. വേണ്ട ഒന്നും ഓർക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നിട്ട് പെയ്തു വീഴുന്ന ഓർമ്മകളിൽ തെളിയുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്ക് ശബ്ദവും, വെളിച്ചവും, നിറവും നിറഭേദവുമുണ്ടാകുന്നു. പുഷ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന റോസാച്ചെടികളിലേയ്ക്ക് അവൾ നോക്കി. അവയ്ക്കുചുറ്റും പാറുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങൾ കണ്ണിന് ഇമ്പം നൽകുന്നു. അവയുടെ സമീപത്ത് ഓടിച്ചെല്ലാനും പുഷ്പദളങ്ങളെ പരിലാളിക്കാനും അവൾക്ക് കൊതി തോന്നി. തനിയ്ക്കൊരിക്കലും മറ്റൊരു ശലഭമായി പാറി നടക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ...... വെറുതേ കിടക്കവേ ആ മെല്ലിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ മിഴികൾ നീർകണങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു. സ്വപ്നമോ യാഥാർത്ഥ്യമോ എന്നറിയാത്ത സംഭവ ദൃശ്യങ്ങൾക്കും നോവിന്റെ അനേകം സന്ധ്യകൾക്കും ശേഷം തിരിച്ചറിയപ്പെടാൻ ഒരിക്കലും കഴിയാത്ത വിധി തനിക്കു നൽകിയത് തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശവമഞ്ചമാണല്ലോ..... എന്നോർത്ത് മിനി മിഴിനീരൊപ്പി.

വളപ്പൊട്ടുകൾ വീണുടയും പോലുള്ള ചിരിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അവൾ മെല്ലെ തലയുയർത്തി. ഗീതയും ശോഭയുമാണ്. അമ്പലത്തിലേയ്ക്കാണ്. അതോ കാവിലേയ്ക്കോ? എന്റെ ദേവീ നീ എനിക്ക് മാത്രം എന്തിനീ വിധി തന്നു. ഞാനാഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ച് സ്വപ്നങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ശൂന്യമനസ്സുമായി കഴിയാനുള്ള വിധി. കുറിചാർത്തിയ ഗീതയുടെ മുഖം മിനിയുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നു. ഇന്ന് എന്താണാവോ വിശേഷം? കഴിഞ്ഞ രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിലെപ്പോഴൊക്കെയോ മുത്തശ്ശിയുടെ ഒച്ച കേട്ടത് ഓർമ്മ വരുന്നു. അവൾ നീലച്ചുമരിൽ തൂക്കിയിട്ട കലണ്ടറിലേയ്ക്ക് നോക്കി. ഇന്ന് ആതിരയാണ്. ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര. ഇന്ന് തന്റെ പിറന്നാളാണ്. 18-ാം പിറന്നാൾ ശിഥിലമാക്കുന്ന ചിന്തകൾ അവൾക്ക് നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതേയില്ല. പണ്ട് തന്റെ കാലുകൾ എപ്പോഴും നൃത്തത്തിന്റെ ചുവടുവച്ചിരുന്നു. പറമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന പൂവാലിപ്പശുവിനെ ശുണ്ഠിപിടിപ്പിക്കാൻ അതിന്റെ കിടാവിന്റെ പുറകേ പായുമായിരുന്നു. എന്നും തുളസിത്തറയുടെ മുറ്റത്ത് ചൂലുകൊണ്ട് ചിത്രവേല നടത്തിയിരുന്നു. മുറ്റത്തെ തൈമാവിന്റെ ചില്ലയിൽ വലിഞ്ഞുകയറിയിട്ട് അമ്മയെ കൊഞ്ഞനം കാട്ടിയിരുന്നു. അന്ന് ആ മാവിൽ കിളിക്കൂട് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരു കിളിക്കുഞ്ഞും. ഇന്ന് അതെല്ലാം ഓർമ്മകൾ മാത്രം. ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്ത ധന്യനിമിഷങ്ങൾ മാത്രം.......

എങ്ങനെയായിരുന്നു വിധി ഈ ക്രൂരത അടിച്ചേൽപ്പിച്ചത്. കോളേജിൽ പോകാൻ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ കാറിൽ പോകാനുള്ള മാമന്റെ ക്ഷണം അന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം നിരസിച്ചത് എന്തിനായിരുന്നു. നിറയെ തിരക്കുള്ള ബസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ ആശ്വാസമായിരുന്നു. പക്ഷേ.... എവിടെയോ വച്ച് നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ട ബസ്സിൽ നിന്നും പുറത്തേയ്ക്ക് തെറിച്ചതോർക്കുന്നു. ആ അവ്യക്തമായ ഓർമ്മയിൽ നിന്നും മോചിതയാകുമ്പോൾ ആശുപത്രിയുടെ ചുവരുകൾക്കുള്ളിലായിരുന്നു. ചുറ്റും നിന്ന് വിതുമ്പുന്ന അമ്മയേയും അച്ഛനേയും മുത്തശ്ശിയേയും വീണ്ടും കാണാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്നോർത്ത് സന്തോഷിച്ചപ്പോഴോ താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ഇനി മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ജീവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്. തനിക്കിനി ഒരിക്കലും ചിലങ്ക കെട്ടി നൃത്തം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്ന്. ഇനിയൊരിക്കലും ഓടാനോ ചാടാനോ കഴിയില്ല എന്ന്. ഇനി തന്റെ മുട്ടുകൾക്ക് താഴെ ശൂന്യത മാത്രമാണെന്ന്.

അവളുടെ കണ്ണീരാൽ തലയിണ കുതിർന്നു. മിനിയുടെ ദു:ഖം കണ്ടാകണം കിടയ്ക്കരികിലിരുന്ന കുറിഞ്ഞിപ്പൂച്ച പതുക്കെ കരഞ്ഞത്. അവൾ അതിനോട്

പാർവ്വതി
I. D.C (Zoology)

നീരജ

നീരജയെ കാണാനുള്ള എന്റെ യാത്ര തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് വല്ലാണ്ട് വിങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വണ്ടിയിൽ കയറി ഇരിക്കുമ്പോഴും എന്തോ അറിയില്ല, വല്ലാത്ത ഒരു മരവിപ്പ്, അതോ ഒരോ വേദനയോ? അറിയില്ല .... അതേ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷവും അവളെന്റെ മുന്നിലുണ്ട്. കാറ്റിൽ ആടിതിമിർക്കുന്ന വള്ളിപോലെയായിരുന്നു അവൾ. കാറ്റൊന്നു തലോടിയാൽ അത് മതിമറന്നാടുമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ മരവിച്ച നിശ്ചലതയും അതിനുണ്ടായിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദത പലപ്പോഴും അവളുടെ ആഭരണമായിരുന്നു. ആരു കണ്ടാലും മോഹിക്കുന്ന ആഭരണം. പക്ഷേ ആ കണ്ണുകൾ എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രകൃതിപോലും അവളെ എതിരേൽക്കാൻ കാത്തു നില്ക്കുന്നു. അവളുടെ സങ്കല്പം പോലെ തന്നെ അന്തരീക്ഷത്തിന് വല്ലാത്ത സ്നിഗ്ദത. പൂക്കളുടെ ഇതളുകൾ തൊട്ടുരുമ്മിയിരിക്കുന്ന നീർത്തുള്ളി താഴെ വീണ് ഭൂമിയിൽ ലയിക്കാൻ കാത്തു നില്ക്കുകയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അതോ അവ പൂവിന്റെ കണ്ണീരാണോ അറിയില്ല. അവളുടെ ഓരോ സങ്കൽപ്പത്തിനും വളരെ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. അവയ്ക്ക് നാം കൊടുക്കുന്ന interpretations ആയിരുന്നില്ല അവളുടേത്. ശരിക്കും ഒരരക്കിറുക്ക്.

നീരജയെ നിനക്കറിയാമോ ? ഇല്ല ഇന്നും പൂർണ്ണമായറിയില്ല ആർക്കും...... അവളുടെ തീരുമാനം എന്തിന്റെ പ്രതീകമായിരിക്കും. അവൾ പറയാറുള്ളതുപോലെ ജീവിതത്തിനോടുള്ള വെറുപ്പോ അതോ മരണത്തോടുള്ള ആസക്തിയോ. അറിയില്ല. എങ്കിലും ഒന്നറിയാം വളരെ തീവ്രമായിരുന്നു അവളുടെ വികാരങ്ങൾ. പൊട്ടിത്തെറിക്കാൻ വെമ്പുന്ന അഗ്നിപർവ്വതം പോലെ അവൾ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. I hate life എന്ന്.

Hostel-ലിൽ വച്ച് അവളറിയാതെ ഞാൻ വായിച്ച അവളുടെ diary യുടെ ഓരോ താളിലും ഞാൻ അറിഞ്ഞ ഒരു വികാരമായിരുന്നു വെറുപ്പ്. അവൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു എല്ലാവർക്കും എന്നോട് സഹതാപമാണെന്ന്. അവൾ പലപ്പോഴും എന്നോട് ചോദിച്ചിരുന്നു അവനും എന്നോട് സഹതാപമാണോന്ന്. മറുപടി പറയാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു എനിക്ക്. ആർക്കും...........

അവളുടെ വീടിന്റെ പടികയറുമ്പോൾ തന്നെ എനിയ്ക്കനുഭവപ്പെട്ടു ആ നനവ്. അതേ അവളുടെ മനസ്സിന്റെ നനവ്. ഞാൻ അറിയാതെ അവളോട് ഞാൻ വല്ലാണ്ട് അടുക്കുന്നു. അതേ, അവൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു, ശാന്തമായി. അവളുടെ മുഖത്ത് എനിയ്ക്കൊരു ജേതാവിന്റെ ഭാവം തോന്നി. അതേ ജീവിതം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒന്നും കൊടുത്തില്ല. എല്ലാം കൊടുത്തപ്പോൾ അതിനോട് ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതികാരം അതേ. The best revenge.

മന്ത്രിച്ചു. എന്റെ കുറിഞ്ഞീ..... നിനക്കറിയുമോ ഈ ഇല്ലത്തെ സുന്ദരിക്കുട്ടിയുടെ ദു:ഖം. അപ്പോഴും കുറിഞ്ഞി നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ച് കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

മിനീ..... നീ ഉണർന്നുവോ മോളെ. അടുത്തുവരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ആളെ മനസ്സിലായി അമ്മയാണ്. മോളെ എഴുന്നേൽക്കൂ ഇന്ന് നമുക്ക് അമ്പലത്തിൽ പോകണം. ഇന്ന് എന്താ വിശേഷം എന്ന് കുട്ടി മറന്നുപോയോ ? ഇന്ന് തിരുവാതിരയാണ്. നിന്റെ 18-ാം പിറന്നാൾ. അവളുടെ മുഖത്ത് നിസ്സഹായത പടർന്നു. അമ്മ പതുക്കെ അവളുടെ വദനം കയ്യിലൊതുക്കി. ഒഴുകാനെത്തിയ കണ്ണീർ കണങ്ങളെ തുടച്ചുമാറ്റിയ അമ്മയുടെ ചൈതന്യമാർന്ന രൂപം മിനിയ്ക്കാശ്വാസമേകി. അപ്പോഴൊക്കെ...... ജീവിതവ്യർത്ഥത മൂടൽമഞ്ഞുപോലെ അവളെ പൊതിഞ്ഞു. തന്റെ ഏക മകളുടെ വിധിയോർത്ത് കരഞ്ഞു കണ്ണീർ വറ്റിയ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോൾ വീലുരുളുന്ന ശബ്ദം അവൾക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഇനി തന്റെ ഏക ആശ്രയമായ വീൽച്ചെയർ ഉരുട്ടി അച്ഛൻ വരുന്നതും കാത്ത് അവൾ നോക്കിയിരുന്നു. കിളിയൊഴിഞ്ഞ കൂടുപോലെ ശൂന്യമായിരുന്നു അപ്പോഴും സ്വപ്നങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട അവളുടെ മനസ്സ്.

Anish Bose
II Physics

OUR DUTY TOWARDS THE MOTHER LAND

After Independence the Motherland became most probably the greatest causalty in India. The Motherland is free and we have nothing to do for her. We have almost come to think that Motherland is different from in her inhabitants. Our forefathers sacrificed a lot to free her. Now that she is free we take her freedom for granted. The true concept of the motherland was given by Jawaharlal Nehru. He said that by Motherland we mean the land, the rivers, the mountains and all the natural wealth and all the people of the country. Thus, we too are part of the Motherland. If we work for the prosperity of the Motherland, we work for our own prosperity.

Our greatest duty towards the Motherland is to create a national consciousness among the people, especially the youth. They should realize that the suffering of the Motherland is our suffering. We should unite and strengthen the country so that it may not been enslaved again. The forces that were responsible for the partition of India are always ready to raise their head. We should always be alert and vigilant.

To serve the sons and the daughters of the Mother is to serve the Mother. There is widespraed ignorance, illiteracy and poverty among at least eighty percent of the people. They can never be removed by the effort of the government alone. The youth of India should step into the arena to directly attack these problems and solve them.

Jai Hind !

ബിച്ചു. എൻ

പ്രണയത്തെയും വിപ്ലവത്തേയും കുറിച്ച്

വിപ്ലവം

എന്റെ കൂടെയുള്ളവർ ഒരു വിളക്കിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
എന്റെ കൂടെയുള്ളവർ ഹരി, റസ്സൽ, പിന്നെ പേരറിയാത്ത ഒരുപാട് പേർ.
അവർ ഒരു വിളക്കിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
പ്രകാശത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
പള്ളിമണികൾ ശവപ്പെട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയെന്നപോലെ.
എരിക്കിലകൾ സൂര്യനെയെന്ന പോലെ.
പഴഞ്ചൊല്ലിലെ വേഴാമ്പൽ മഴയ്ക്കായെന്നപോലെ.
പഴയ കഥയിലെ അഹല്യ രാമനെയെന്നപോലെ
അവരെല്ലാവരും ഒരു വിളക്കിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒരു വിളക്കിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
പെട്ടെന്ന് ഇരുട്ടാവുകയും
ഞങ്ങളെല്ലാവരും കമ്മിററി മുറിയിലകപ്പെടുകയും ചെയ്തു
ഞങ്ങളെല്ലാവരും ചർച്ചചെയ്തു
ഞങ്ങളെല്ലാവരും സർക്കുലർ കേട്ടു
ഞങ്ങളെല്ലാവരും തിരികെവന്നു- വിപ്ലവമില്ലാതെ:

പ്രണയം

അഗാധഹൃത്തം, കരുണം
അരയാലില തന്നാന്ദോളനം
സ്വപ്നം വാസവദത്തം
ഒരു കരിമിഴി തന്നണയാത്തിരി
വർഷത്തു മുക്കിയൊരു മൗനനാംബരം
പിന്നെയൊരു നിദാഘത്തിൽ പ്രഭാവം
ചൈത്രം, ബുദ്ധിപൂർണ്ണിമായാമം
സീൽക്കാര കാമം, ഉടലിന്റെ ദാഹം
ചെണ്ട, ചേങ്ങില, മദ്ദളം
പച്ച കുത്തിയൊരിലത്താളം
അസുരവാദ്യം പൊടിക്കുന്ന മൈഥുനം
രൂപം മോഹനം, ഭാവം ഘോരരാവണം

JESSY. P. JOHN
IB2

Deepa Ramchandran
I English

LOOKING BACK

Those were the days of precious gifts
Those were the hours of infinite bliss
Hailing glory to the rising days
Crownig moments of golden blaze.

Memories afresh haunt my heart
Waves of the sweet past revive the depart
Classmates' favouerte, teachers pet
The era has ended; my eyes are wet

What all games we used to play
What all things we used to say
Ripening our views day by day
Like grain in the warmth of May

As this sacred temple of knowledge
Makes clear its graceful face in my dream
Throws in me a sense of longing though in vain
To be in its midst once again!

വിധി

നരർ നാം കളിക്കോപ്പുകൾ
വിധി തൻ കരങ്ങളിൽ
യന്ത്രങ്ങൾ നാം അനുസരിക്ക
വിധി തൻ കല്പനകൾ
വിധി തൻ താത്പര്യമേ
പാവങ്ങൾ തൻ ജീവിതം
വിധി കാട്ടും വീഥിയിലൂടെ
ആശയടക്കി നാം സഞ്ചരിക്ക
വിധിയെ നാം എതിർക്കുമെങ്കിലോ
ജ്വലിക്കും പക സുനിശ്ചിതം
തന്മൂലം ഒതുങ്ങീടേണം നാം
വിധി തൻ ചട്ടക്കൂടതിൽ
പ്രതിക്ഷണം നീ കാർന്നൊരെൻ ജീവിതം
അതിലിനി നിനക്കായ് എന്തുള്ളൂ
ഇനി നിൻ പാതയിലൂടെൻ ജീവന്റെ സഞ്ചാരം
ഇനി നിൻ പാതയിലൂടെൻ ജീവിത സഞ്ചാരം
ഇവിടെയെൻ മോഹങ്ങൾ തൻ വിരാമം
ഇവിടെയെൻ സ്വപ്നങ്ങൾ തൻ വിരാമം
ഇവിടെയെൻ ജീവിത നരകം തന്നാരംഭം
ഇവിടെയെൻ ജീവിത സ്വർഗ്ഗം തന്നന്ത്യം

"There is no finer investment for any community than putting milk into babies"
Sir Winston Churchill
Radio broadcast,1943

"The childhood shows the man As mornig shows the day"
John Milton
Paradise Regained

Fortuna Britto
I English

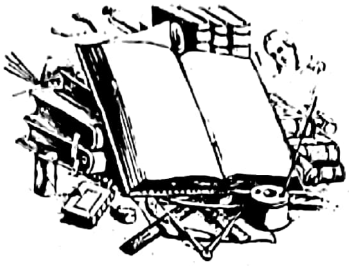

MY COLLEGE

Astonishment - that was what I felt when I stepped into the grounds of Thangal Kunju Musliar College is Science and Arts for the first time. For a moment I wounderd whether I had come to the right place. I had expected to see the compound full of students who had bunked their classes and playing the fool, making all sorts of noises , But there was not a soul in sight. Actually, the silence was deafening.

Since I had done my plus-two, at a scool I was curious to know what college life was all about. I did have an idea, though, from my friends who had done their pre-degree at colleges. I had heard of students cutting classes, lecturers arrving and departing as and when they pleased, no notes, no tests.

But, T.K.M was entirely different. Almost all the students attended each and every class because the teachers made the classes intetresting. Every hour was lively, every teacher regular and friendly. There were tests conducted because of which the students had an urge to learn.

The teachers here were really different. They were always there to give supporting hand to needy student. All the classes were lively since the teachers asked questions. I always looked forward to such sessions because, answering a question always excites me. And when I was unable to answer a question, the disappointment was so great that it was almost as if I had failed in an examination.

My friends had told me that there was not a single college which had escaped that clutches of the evil practiced ragging. But there is no such things as ragging in my college. On the other hand it was fascinating to see how the seniors came out of their way to welcome us.

From my youngest years, I had always regarded T.K.M College of Engineering with awe. The grand campus impress me and I call it, the Red Fort of Quilon. Today, even though I am not doing my degree there, I am proud to say that I am a student of an institution of T.K.M group. I realy would have missed a great deal if I hadn't come to T.K.M. College of Arts & Science.

"Lacking all sense of right and wrong, a child can do nothing that is morally evil, or that merits either punishment or reproof."
Jean Jacaques Rousseau
Emile

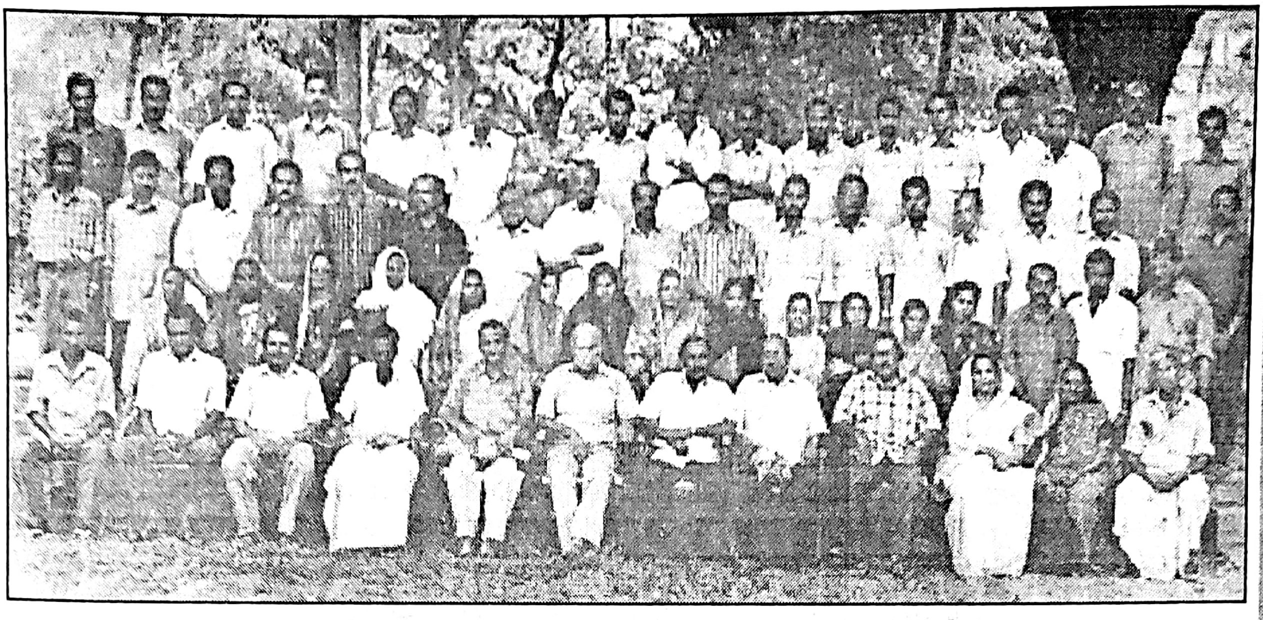

NON-TEACHING STAFF WITH SECRETARY

NCC GIRL CADETS WITH PRINCIPAL

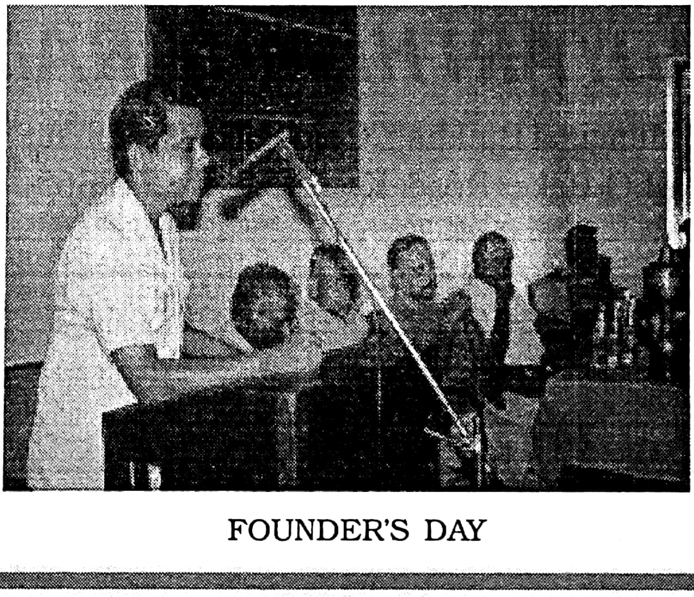

FOUNDER'S DAY

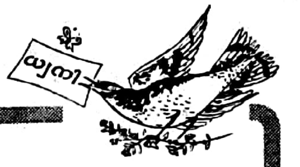

ബി. ഷാജി
Ist B. Com

എന്റെ ശ്രീക്കുട്ടിയ്ക്ക്

"നന്ദേട്ടാ....." ആ വിളികേട്ട് കുളക്കരയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്ന നന്ദു തിരിഞ്ഞ് നോക്കി. ശ്രീക്കുട്ടി ആയിരുന്നു. "നന്ദേട്ടൻ എന്താ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്" കുസൃതിച്ചിരിയോടെ അവൾ നന്ദുവിന്റെ അടുത്ത് വന്നിരുന്ന് ചോദിച്ചു. "കല്ല്യാണത്തിന്റെ ബഹളത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് ഇരിക്കാമെന്ന് കരുതി" നന്ദു മറുപടി പറഞ്ഞു. "ഞാൻ വന്നപ്പോ നന്ദേട്ടനെ അവിടെയെങ്ങും കാണാണ്ട് ഇങ്ങോട്ട് പോന്നു" അവൾ നന്ദുവിന്റെ ചുമലിലേയ്ക്ക് ചാരിയിരുന്ന് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "ഏട്ടന്റെ കല്ല്യാണം കഴിഞ്ഞ് എനിക്കും സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യണം" നന്ദു പറഞ്ഞു.

"അപ്പോൾ നന്ദേട്ടന് എന്നെ വേണ്ട അല്ലേ....?"

തെളിഞ്ഞ നീലാകശത്ത് ഇരുൾ വന്ന് മൂടിയതു പോലെ അവളുടെ മുഖം കറുത്തു. നന്ദു അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"നിന്നെയൊന്നും എനിക്ക് വേണ്ട, മത്തങ്ങാ കണ്ണി......"

"നന്ദേട്ടൻ മറ്റൊരു പെണ്ണിനേയും കൊണ്ട് വരുമ്പോൾ ഞാൻ കാണില്ല. ഈ കുളത്തിൽ ചാടി മരിക്കും" അവൾ ആ കുളത്തിലേയ്ക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

പുലരുമ്പോൾ പുഞ്ചിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന പൂവിൽ മഞ്ഞ് തുള്ളികൾ നിറയും പോലെ അവളുടെ കൺതടം നിറഞ്ഞു. ആ നിറകണ്ണ് കണ്ട നന്ദു അവളെ വാരിപ്പുണർന്നു.

"ഈ ജന്മത്തിലും അടുത്ത ജന്മത്തിലും ഈ തൊട്ടാവാടിയെ അല്ലാതെ മറ്റാരേയും ഈ നന്ദേട്ടൻ വേളികഴിക്കില്ല." നന്ദു അവളുടെ മൃദുലമായ തലമുടിയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"നന്ദുവേ..... നിന്റെ കളി അൽപ്പം കൂടുന്നുണ്ട്" മുത്തശ്ശിയുടെ സംസാരം കേട്ട് ശ്രീക്കുട്ടി പെട്ടെന്ന് ഓടിമറഞ്ഞു. നന്ദു അൽപ്പം ലജ്ജയോടെ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ തൊട്ട് പിറകിൽ മുത്തശ്ശി. നന്ദു ചെറുചിരിയോടെ മുത്തശ്ശിയെ നോക്കി. മുത്തശ്ശി നന്ദുവിന്റെ തോളിൽ തട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു "എടാ നന്ദുവേ... ഇനിവെച്ച് താമസിക്കണില്ല. ഏട്ടന്റെ വേളി കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ തന്നെ പൂമുഖത്ത് മറ്റൊരു പന്തൽ ഒരുക്കും. എല്ലാം മതിയാവോളം കണ്ട്, ന്റെ പൈതങ്ങളേയും താലോലിച്ചതിന് ശേഷമേ കണ്ണടയ്ക്കാവൂ എന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം". നന്ദു ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. മുത്തശ്ശി തുടർന്നു. "ശ്രീക്കുട്ടി പാവമാണ് ഇത്തിരി മതി പിണങ്ങാൻ, അമ്മയില്ലാതെ വളർന്ന കുട്ടിയല്ലേ. നീ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവൾക്ക് ജീവനാ. തറവാട്ടീന്ന് വന്നയുടനെ തിരക്കിയത് നിന്നെയാണ്. ഇനി എല്ലാം നീയാണ്. അവൾക്ക് നീ ഒരിക്കലും അവളെ വിഷമിപ്പിക്കരുത്".

"ഇല്ല മുത്തശ്ശി! ഒരിക്കലും വേദനിപ്പിക്കില്ല. ഓർമ്മവെച്ച നാൾ മുതൽ അവൾ തന്നെയാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ" മുത്തശ്ശിയുടെ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നന്ദു പറഞ്ഞു "മുത്തശ്ശിക്ക് സന്തോഷമായി കുട്ടി......." മുത്തശ്ശി പതിയെ നടന്ന് പോയി.

"വേണ്ടായിരുന്നു, പാവം കുട്ടി. അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരിറ്റ് കണ്ണീർ വീഴുന്നത് ഇഷ്ടമല്ലാത്ത താൻ തന്നെ ശ്രീക്കുട്ടിയെ കരയിപ്പിച്ചു." നന്ദുവിന് ദു:ഖം തോന്നി.

മോഹം നിറയും മനസ്സോടെ എല്ലാം ഓർത്ത് കൊണ്ട് നിറപറയുടേയും നിലവിളക്കിന്റെയും മുന്നിൽ ഏട്ടന്റെ കല്യാണമുഹൂർത്തവും നോക്കി ഇരിക്കയായിരുന്നു നന്ദു. "ഇനിയൊരു കാത്തിരിപ്പ് വയ്യ. മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞപ്പോലെ ഇനിയൊരു മുഹൂർത്തത്തിൽ ശ്രീക്കുട്ടിയെ സ്വന്തമാക്കണം" നന്ദുവിന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു.

"നന്ദു മോനെ" അമ്മയുടെ ഇടറിയ സ്വരം കേട്ടാണ് നന്ദു ഓർമ്മയിൽ നിന്നുമുണർന്നത്. "എന്താ അമ്മേ എന്ത് പറ്റി" നന്ദു അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് ചോദിച്ചു. "നമ്മുടെ കല്യാണവണ്ടിയിൽ ഒന്ന് എതിരെ വരികയായിരുന്ന മറ്റൊരു ബസ്സുമായി കൂട്ടിമുട്ടി. നിന്റെ ശ്രീക്കുട്ടി ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ളവർ എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. നിന്റെ ശ്രീക്കുട്ടി നിന്നെവിട്ടു പോയി". നന്ദുവിന് അത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല നന്ദു പൊട്ടിപ്പൊട്ടി കരഞ്ഞു. സ്വബോധം പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

ദു:ഖങ്ങൾ തിമിർത്താടിയ ദിവസങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി കൊഴിഞ്ഞ് വീണു. എല്ലാം തകർന്ന് ഇരിക്കയായിരുന്ന നന്ദുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് മുത്തശ്ശി വന്ന് തലോടികൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "മോനെ ഇനി എല്ലാം മറക്കണം നല്ലൊരു വിവാഹമൊക്കെ കഴിച്ച് സന്തോഷമായി കഴിഞ്ഞൂടെ". നന്ദു പറഞ്ഞു. "എല്ലാം അറിയാവുന്ന മുത്തശ്ശി തന്നെ ഇത് പറഞ്ഞല്ലോ". "കുട്ടി നിന്റെ പോക്ക് കണ്ട് പറഞ്ഞ് പോയതാണ്". മുത്തശ്ശി ആശ്വസിപ്പിച്ചു. "ഇല്ല മുത്തശ്ശി! ഞാൻ എന്റെ ശ്രീക്കുട്ടിക്ക് കൊടുത്ത വാക്ക് പാലിക്കാൻ അടുത്ത ജന്മം വരെ കാത്തിരിക്കും" നന്ദുവിന്റെ ആ വാക്കുകളിൽ ഒരു പാട് ദു:ഖങ്ങൾ കലർന്നിരുന്നു. നന്ദു തന്റെ ശ്രീക്കുട്ടിക്ക് കൊടുത്ത വാക്ക് പാലിക്കാൻ തന്റെ കാത്തിരിപ്പ് തുടരുന്നു.

ഷബീർ അഹമ്മദ് എസ്.
III Maths

കാർഗിൽ - ഇന്ത്യൻ സൈന്യത്തിന്റെ ധീരത

ഇന്ത്യയുടെ കാശ്മീർ എന്ന അവിഭാജ്യ ഘടകം നമ്മുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ത്യാഗോജ്ജ്വലവും, ധീരോദാത്തവുമായ മുന്നേറ്റത്തിലൂടെ വിജയം നേടിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. കാർഗിൽ കുന്നുകളിൽ സർവ്വ ആയുധസന്നാഹവുമായി തമ്പടിച്ചിരുന്ന നുഴഞ്ഞു കയറ്റക്കാരെ നിയന്ത്രണരേഖ മറികടക്കാതെ തുരത്തുക എന്ന അതീവ ദുഷ്കരമായ ദൗത്യം സേന പരിപൂർണ്ണ അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെ പൂർത്തികരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പകലെന്നോ, രാത്രിയെന്നോ, ഭേദമില്ലാതെ വിശപ്പിനെയും, കൊടും തണുപ്പിനെയും, ചൂടിനേയും വകവയ്ക്കാതെ നമ്മുടെ പ്രദേശം നമ്മിലേക്ക് തന്നിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് എന്തു പ്രത്യുപകാരം നല്കിയാലും, അതു അധികമാവില്ല.

തന്ത്രപരമായും ഒരു പാടു പരിമിതികളിലാണു നമ്മുടെ സൈനികർ പോരാടിയത്. സംയമനം പാലിക്കുമെന്നും, നിയന്ത്രണ രേഖ കടക്കില്ലെന്നുമുള്ള രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ സൈനികർ അക്ഷരം പ്രതി അനുസരിച്ചു. ഒരു ശത്രുതാവളം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇന്ത്യൻ സേന പല തവണ ആക്രമണം നടത്തേണ്ട സ്ഥിതിയാണ് ഉണ്ടായത്. ആയതിനാൽ നുഴഞ്ഞു കയറ്റക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ വളരെയധികം കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. നാനൂറിലധികം സൈനികർ വീരമൃത്യു വരിച്ചു. ഇതിന്റെ മൂന്നിരട്ടിയിലേറെ പേർ പരുക്കേറ്റു ആശുപത്രികളിലുണ്ട്. മരിച്ച സൈനികരിൽ നല്ലൊരു ശതമാനം ഓഫീസർമാരാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്. ഇന്ത്യൻ സേനയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം പിന്തുടർന്നു കൊണ്ട് ഓഫീസർമാർ നേരിട്ടു യുദ്ധമുന്നണിയിൽ പൊരുതി.

കാർഗിലിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ നുഴഞ്ഞു കയറ്റക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു തടയാൻ വേണ്ടിയുള്ള പാകിസ്ഥാന്റെ നയതന്ത്രരംഗത്തെ തിരിച്ചടി പിന്മാറ്റത്തിന് പ്രേരകമായി. കാശ്മീർ പ്രശ്നത്തിൽ മൂന്നാമതൊരു രാജ്യത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥത ഇന്ത്യ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പാകിസ്ഥാൻ പ്രധാനമന്ത്രി നവാസ് ഷരീഫ് രാഷ്ട്രത്തോടായി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ കാശ്മീർ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതുവരെ കാർഗിൽ പോലെയുള്ള ലാവകൾ പൊട്ടിപുറപ്പെടുമെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. നുഴഞ്ഞു കയറ്റക്കാരായ മുജാഹിദീൻ ഒളിപ്പോരാളികളെ പ്രശംസിച്ച അദ്ദേഹം കാർഗിൽ കയ്യേറ്റത്തിലൂടെ 'കാശ്മീർ പ്രശ്നം' രാജ്യന്തര വൽക്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതായി അവകാശപ്പെട്ടു.

സൗഹൃദ ദൂതുമായി ലാഹോറിൽ ചെന്ന ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി വാജ്‌പേയിയുടെ സ്നേഹത്തിനെ പാകിസ്ഥാൻ പിന്നിൽ നിന്നു കുത്തിയെന്നാണു വാജ്‌പേയുടെ പരിഭവം. പക്ഷേ നുഴഞ്ഞു കയറ്റം അതിനു മുൻപു തുടങ്ങി. കാർഗിൽ കുന്നുകളിൽ നമ്മുടെ സേന നിർമ്മിച്ച ബങ്കറുകളിൽ കയറി ഇരുന്നാണു പാക് സൈനികരും നുഴഞ്ഞു കയറ്റക്കാരും ഷെല്ലാക്രമണം നടത്തിയത്. ഇതു മുൻ കൂട്ടി കാണുന്നതിൽ നമ്മുടെ ഇന്റലിജൻസ് വിഭാഗം പരാജയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തികഞ്ഞ അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടും, ആത്മധൈര്യത്തോടും ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയും 'ഓപ്പറേഷൻ വിജയ്' എന്ന പ്രക്രിയയിലൂടെ അല്പം വൈകിയാണെങ്കിലും നമ്മുടെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും തിരിച്ചു പിടിച്ചു.

കാർഗിലിൽ നമ്മുടെ സൈനികർ പൊരുതുന്ന വേളയിൽ പ്രധാനമന്ത്രി വാജ്‌പേയി സംയമനം പാലിച്ചു രാജ്യത്തിനു നേതൃത്വം നല്കി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹമന്ത്രിമാരും, ബി.ജെ.പി നേതാക്കളും വിവാദങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചും അതൊരു മുതലെടുപ്പാക്കാൻ നോക്കി. എന്നാൽ നമ്മുടെ സൈനികരുടെ വീരോദാത്തമായ ഈ മുന്നേറ്റം രാഷ്ട്രീയ ലാഭത്തിനു അടിയറവു വെയ്ക്കാൻ ഉള്ളതല്ല. എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും അതിജീവിച്ച് അതുല്യവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ വിജയം നേടി തരാൻ നമ്മുടെ സൈന്യം അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചു. 'ലാഹോർ പ്രഖ്യാപന' ത്തോടെ ഇന്ത്യയുടെ സമീപനം ലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. കാർഗിൽ പ്രശ്നത്തിൽ നമ്മുടെ സൈനികരുടെ മനോവീര്യത്തോടൊപ്പം രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളെയും ഒറ്റക്കെട്ടായി നിർത്താൻ സാധിച്ചു. ഈ വിജയം അവർക്കുള്ളതാണ്. അവരുടെ മാത്രം!

Aseena A.
II C1

STUDENTS AND POLITICS

There was nothing so respectable as politics during freedom struggle. It meant sacrifice and suffering Students played a very important role in politics during freedom struggle. But the attitude towards politics has changed completely today. It is condidered as a mere business now. Politics has almost become a synonym for a game of crookedness and treachery.

This is an unhealthy attitude and should be changed. India is a democratic country. We are living in a world controlled by politics. So to shun politics means to turn our back on realities. So we must develop an abiding interest in it whether we like it or mot.

Politics can be brought back to its old glory by students. The evil attitude towards it can be changed by them. Most people think that politics leads to disasters on the campus. Often these disasters occur due to lack of proper guidance and good leadership.

Nowadays we oftern hear of student indiscipline in schools and colleges. This is because these students have no clear aims or concrete programmes of action. Often their energy is mis used for destructive purposes Students go on strike for silly reasons and disrupt work.The whole academic atmosphere in colleges in vitiated. Many colleges are closed for months at a stretch due to these problems. Students must realise that their main duty is to study.

They should remember Lenin's immortal advice to a group of students who wanted to take part in revolutionary work: "A student has three duties.The first is to study. The second is to study. The third is to study. "They are the citizens of tomorrow. Everything other than studies is secondary. How tragic that realising this they go to colleges with knives and cycle chains!

We should not hold the students exclusively responsible for the violenve caused by them in campus. A comprehensive investigation of this violence would surely help us to identify the hands behind the political violence on the campus. Some leaders misuse student politics for their political gain. They play with the lives of many innocent students. Steps should be taken to put an end to this.

Students play an important role in the regeneration of the nation. They should feel a deep resposibility towards the nation. They should make use of their surplus energy for the development of the nation. A better India should always be their desire and dream.

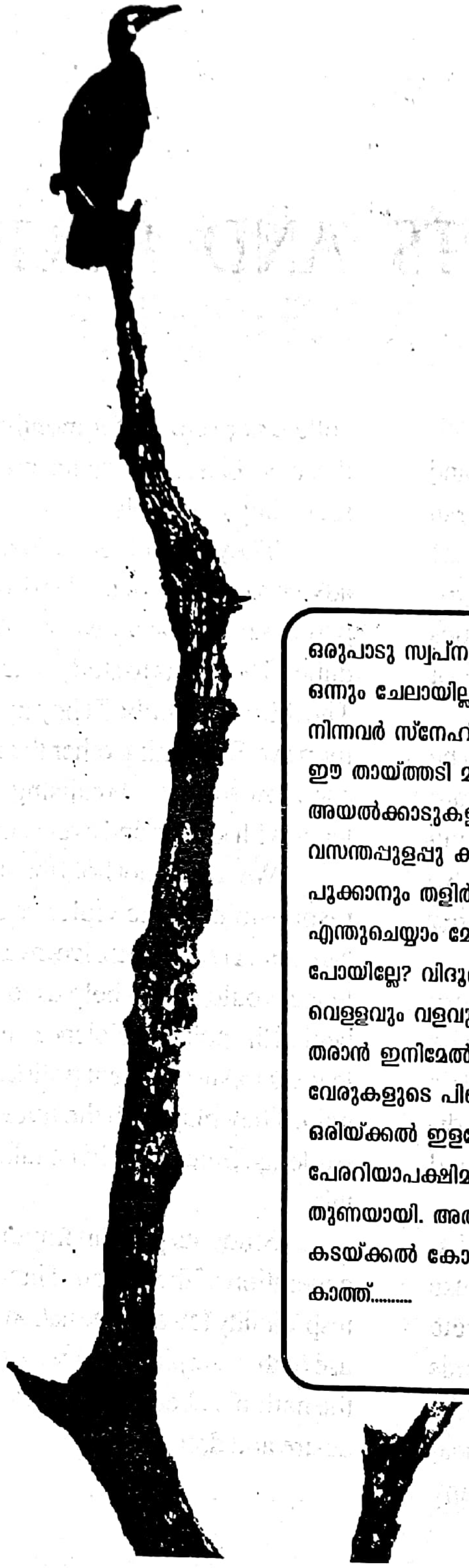

ഒരുപാടു സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു.
ഒന്നും ചേലായില്ല. തൊട്ടുരുമ്മി
നിന്നവർ സ്നേഹിച്ചു സ്നേഹിച്ച്
ഈ തായ്ത്തടി മാത്രമായി.
അയൽക്കാടുകളുടെ
വസന്തപ്പുളപ്പു കാണുമ്പോൾ
പൂക്കാനും തളിർക്കാനും പൂതി.
എന്തുചെയ്യാം മേലാകെ മുരടിച്ചു
പോയില്ലേ? വിദൂരതയിൽ നിന്ന്
വെള്ളവും വളവും എത്തിച്ചു
തരാൻ ഇനിമേൽ സാധ്യമല്ലെന്ന്
വേരുകളുടെ പിണക്കം. വല്ലപ്പോഴും
ഒരിയ്ക്കൽ ഇളവേൽക്കാൻ വരുന്ന
പേരറിയാപക്ഷിമാത്രം ഇപ്പോൾ
തുണയായി. അതും എത്രനാൾ!
കടയ്ക്കൽ കോടാലിവീഴുന്നതും
കാത്ത്..........

ഫോട്ടോ: സി.രാജേന്ദ്രൻ
ദേശാഭിമാനി

ദിലീപ്. എം. ആർ
രണ്ടാം വർഷ ഗണിതശാസ്ത്രം

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടും ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യവും

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യകിരണങ്ങളേറ്റു 'മയങ്ങുന്ന' ഭാരതത്തിന് വിവിധ മേഖലകളിൽ വൈകല്യങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. വികസനങ്ങൾ കടലാസിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഇതര രാഷ്ട്രങ്ങളേയും ബഹുദൂരം പിന്നിലാക്കികൊണ്ടുള്ള ദാരിദ്രമേഖലയുടെ പ്രയാണം ഇന്നും തുടരുന്നു. ഈ വിഷയം അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതം എന്തു നേടി എന്ന ചോദ്യത്തിന് പ്രസക്തിയേറുന്നത്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഭാരതത്തിന്റെ 'പടവലം' പോലുള്ള വളർച്ചയ്ക്കിടയിലൊരു പ്രഹസനമായിരുന്നില്ലേ സുവർണ്ണ ജൂബിലിയാഘോഷം. വികസന സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ടത് സർക്കാരിന്റേയും ജനങ്ങളുടേയും കടമയാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയാകാം അർധ ഫെഡറൽ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന് ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. ഭരണഘടന ശില്പികളുടെ സങ്കല്പം എത്രത്തോളം പ്രാവർത്തികമാക്കിയെന്ന് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന രാഷ്ട്രീയ അരാജകത്വത്തിന്റേയും ജനാധിപത്യധ്വംസനത്തിന്റേയും ഫലമായി "രാഷ്ട്രം തോറ്റു രാഷ്ട്രീയം ജയിച്ചു" വെന്ന ദയനീയ സ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് കൂപ്പുകുത്തി. "അർദ്ധ നഗ്നമായ പാർലമെന്റിൽ പരിപൂർണ്ണ നഗ്നരായി രാജാവും അണികളും 'അഭിനയിക്കുമ്പോൾ' അത് കണ്ടാസ്വദിക്കാനേ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാവൽ ഭടന്മാരായ നമുക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ". ഇങ്ങനെ വേണ്ടത്ര വീണ്ടു വിചാരമില്ലാതെ രാഷ്ട്രീയ പ്രചണ്ഡഘോഷങ്ങൾ മുഴുക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾക്കനുസൃതമാണോ? ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം എന്ന വിഷയത്തിലൊരു പുനർവിചിന്തനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കൂടാതെ കാലഹരണപ്പെട്ട് ശുഷ്ക്കമായ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാലിക പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് പുനരവലോകനം ചെയ്യേണ്ട കാലവും അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തിലും കക്ഷിസമ്പ്രദായം മുകളിൽ നിന്ന് ആർക്കും അടിച്ചേല്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ച്, പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരത്തിന്റേയും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായത്തിന്റേയും സമന്വയമാണ് ആ നാട്ടിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ മാറിവരുന്ന കക്ഷി സമ്പ്രദായം. പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ ശക്തമായ, ആരോഗ്യപരമായ മത്സരത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന കക്ഷി സമ്പ്രദായമാണ്. ഭാരതത്തിലാകട്ടെ 'ഏകകക്ഷി പ്രാമുഖ്യമുള്ള' കക്ഷിസമ്പ്രദായം ദേശീയ തലത്തിൽ ഏതാണ്ട് മുപ്പതു വർഷത്തോളം കാലം നേരിട്ടു. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തിനിടയിൽ നാലു ദേശീയ തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഏഴ് സർക്കാരുകളും നമ്മെ കടന്നു പോയി. ഇന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പണ്ഡിറ്റ്ജിയും ഇന്ദിരാജിയും മാത്രമേ അൽപ്പം ഉറപ്പോടെ 'ഇരുന്നുള്ളൂ'. നെഹ്റു ആകട്ടെ 'കാമരാജ് പ്ലാൻ' എന്നൊരു പദ്ധതികൊണ്ട് തനിക്ക് വെല്ലുവിളിയായേക്കാവുന്ന പലരേയും രംഗത്ത് നിന്ന് മാറ്റി നിർത്തി. മരിച്ചു വീഴുവോളം പ്രധാനമന്ത്രിയായി തുടർന്നു. ഇന്ദിരാജിക്ക് രണ്ടു പ്രാവശ്യമായി 15 കൊല്ലം ഭരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. രാജീവ് ഗാന്ധി അഞ്ചുകൊല്ലം ഭരിച്ചു. മൊറാർജിദേശായി, ചരൺസിംഗ് തുടങ്ങിയവർ യഥാക്രമം 77–79 വരെയും,1979–1980 വരെയും മാത്രമേ 'ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം' വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. സകലപ്രതാപങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും വിശ്വനാഥ് പ്രതാപ്സിംഗ് ഒരു വർഷം തികച്ചില്ല. 1991 ജൂൺ–24 ന് പ്രധാനമന്ത്രി പദമേറ്റ സർവ്വകൊലവല്ലഭനായ പി.വി നരസിംഹറാവു കേവല ഭൂരിപക്ഷമില്ലെങ്കിലും കാലാവധി തികച്ചു. പിൻഗാമികളായ വാജ്പേയി, ദേവഗൗഢ, ഗുജറാൾ തുടങ്ങിയ [illegible]ണിപോരാളികൾക്ക് 'ഡെമോക്ലീസിന്റെ വാൾകീഴിൽ 'ഉപവിഷ്ടരാകാനെ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഈ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭരണം നടക്കണമെങ്കിൽ ജനാധിപത്യത്തിനു തന്നെ അപകടമായി തീരുന്ന അസ്ഥിത അകറ്റിയേ പറ്റൂ. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ബാഹു[illegible]ൂറുമാറ്റവും, ഉൾപ്പാർട്ടി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ തകർച്ച[illegible] ഒരു [illegible] ഈ അസ്ഥിരതയുടെ നിദർശനമായി കണക്കാക്കാം. രാഷ്ട്രീയ അനി